[illegible]

4

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ ஸௌமிய நாராயணாய நம:

திருக்கோட்டியூர் க்ஷேத்திர மகத்துவம்.

ஸ்ரீ பிர்மாண்டபுராணத்திலும்
ஸ்ரீ பிர்மகைவர்த்தத்திலும்
சொல்லப்பட்டது.

இஃது
புதுக்கோட்டை ஸம்ஸ்தானம்
திருமெய்யத்திலிருக்கும்
பாஷ்யம். அ. ராகவாச்சாரியரால்
தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

ஷை ஸம்ஸ்தானம்
மகா-ா-ா-ஸ்ரீ மகா ராஜ ஸதஸ் வித்வானும்
ஷை ஸம்ஸ்கிருத காலேஜ் வைஸ் பிரின்ஸிபாலுமான
காளி. வங்கீபுரம். ரங்காச்சாரியார் அவர்களால்
பார்வையிடப்பட்டு

ஷை ஸம்ஸ்தானம் ராமச்சந்திரபுரம்
ஸ்ரீமான். தி. நா. முத்தையா செட்டியார்,
F. R. S. A. அவர்களின் பொருளுதவியினால்

கும்பகோணம்
ஸ்ரீ கோமளாம்பா அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விலை] 1923. [அணா 5

அறிவிப்பு.

பெரியாழ்வார், பூதத்தார், பேயார், திருமழிசைப்பிரான், திருமங்கைமன்னன் இவ்வாழ்வார்கள் மங்களாசாஸனம்செய்த "திருக்கோட்டியூர்" என்ற கோஷ்டீ க்ஷேத்திரத்தின் மகிமையானது வடமொழியில் பிர்மாண்ட புராணத்திலும, பிர்மகைவர்த்தத்திலும், உரைக்கப்பட்டுள்ளதை .புதுக்கோட்டை ஸம்ஸ்தானம் ராமசந்திரபுரத்திலிருக்கும் ஆஸ்திகபுத்தியுள்ளவரும் தர்மசீலருமான ஸ்ரீமான் தீ. நா. முத்தையா செட்டியார் F. R S.A. அவர்கள் திருமெய்யம் க்ஷேத்திரமகத்துவம்போல் இதையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்து அச்சியற்ற விரும்பியபிரகாரம் யான் திருக்கோட்டியூர் ஸ்ரீ உப வே. வித்வான் பெரிய தொட்டயாச்சாரியர் ஸ்வாமியும் ஸ்ரீ உப வே. வித்வான் ஸ-. ஸ்ரீராம தேசிகாச்சாரியார்ஸ்வாமியும் கிருபைகூர்ந்து தந்தருளினஸம்ஸ்கிருத அச்சுப்பிரதியையும் பிராசீனமான கையெழுத்துப்பிரதியையும் ஸரி பார்த்து எனது அறிவிக்குத் தக்கபடி திருமெய்யம் க்ஷேத்திரமகத்துவம்போல் இதையும் மொழிபெயர்த்து ஷை செட்டியார் அவர்களின் பெரும் பொருளுதவியினால் அச்சியற்றியிருப்பதை ஆஸ்திகர்கள் அங்கீகரிக்கக்கோருகிறேன்.

இங்ஙனம்,

திருமழிசை. பாஷ்யம். அ. ராகவாச்சார்யன்.

திருமெய்யம்

மாஹாத்ம்யம் விவ்ருணோதி ராமவரவர்யோ கோஷ்டீ
புரீஶஸ்ய யஶ் சாதுர்யஸஹஸ்ராணா ஸ்வகீய யத்நத: ப்ரா
ப்நோதி ஸஹஸ்ராணாம் | இத்யேதத்விஶேஷாடீதோ
ஷஜநகம் ஸ்ரீ விஷ்ணுஸந்தோஷணம் பாலக்ருஷ்ணாயாஸ்
ந்தாம் ஸர்வாபி ஸகலம் ஶிஷ்யாஸ் ஸர்வம் ராகவ: ||

கோஷ்டீபுரீநாயகவைபவஸ்ய
ஸ்ரீராமவர்மா விவ்ருதிம் கரோதி |
சாஸ்த்ராஞ்ச சாஸ்த்ராஸ்விஹாநிபுணைஸ்ஸ்வை:
ஶிஷ்யாநுஜம் க்ரந்தவிஶோதகேந்த்ரை: ||

இதி

காஶி. வம்ஶீதரம் ரங்காசார்ய:
நவஸாரஸ்வதாசார்யஸ்ய விஜய ஸஹாஸகஸ்ய:

Vice Principal
H. H. The Raja's College,
PUDUKKOTAH

ஸ்ரீ ஸௌம்யநாராயணாய நம:

சிறப்புப்பாயிரம்.

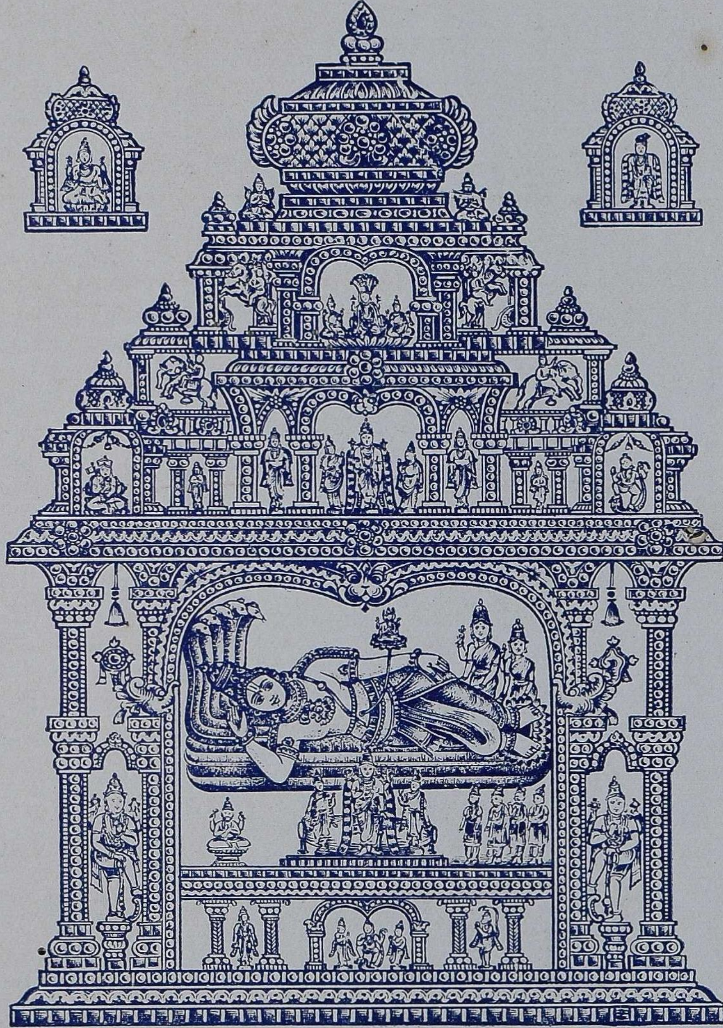
நேரிசைவெண்பா.

மாயவனார் கோட்டிநகர் மான்மியத்தை வாய்மையுற
ஏயவட நூலிலிருந்தபடி..............தூய
தமிழ் வசனமாக நன்கு தந்தான்றண் மெய்யத்
தமிழ்துறழ் சொல்ராகவனுமால். (1)

தந்தவதனைத் தணியாப்புகழொடச்சில்
முந்தவுயர முயன்றளித்தான்—இந்நூதனை
நேர்முகனு முத்தையவேள் நீள்ராமசந்திரபுரம்
ஆர்வணிகர் கோமான்வன்.

இங்ஙனம்,

நெடுவை திரு இராமஸ்வாமி அய்யங்கார்,
இயலிசைவித்வான்,
S. B. ஹைஸ்கூல்
இராமச்சந்திரபுரம்.

திருக்கோட்டியூர்
அஷ்டாங்கவிமானம்

S. K. PRESS, KUMBAKONAM.

ஶ்ரீ ஸௌம்யநாராயணாய நம: ॥

ஶ்ரீ கோஷ்டீபுரமாஹாத்ம்ய விஷய ஸூசிகா ॥

திருக்கோட்டியூர் மஹிமையின் அட்டவணை

அத்யாய: । அத்யாயம்.	விஷய: ॥	ஸங்கதி
௧	தீர்த்தக்ஷேத்ரப்ரஶம்ஸா.	தீர்த்தம் க்ஷேத்திரங்களின் புகழ்ச்சி.
௨	தேவைர்ஹிரண்யவதோபாயவிஜ்ஞாபனம் பகவத்க்ருத ஹிரண்யவதப்ரதிஜ்ஞா ச	தேவர்கள் ஹிரண்யவதத்தையோஜித்தலும் பகவான் செய்த ஹிரண்யவதப் பிரதிக்ஞையும்.
௩	ப்ரஹ்லாதகதா	பிரஹ்லாதரின் கதை.
௪	ந்ருஸிம்ஹரூபேண பகவத்க்ருத ஹிரண்யவதகதா, கதம்பமஹர்ஷிணா ப்ரஹ்மோபதிஷ்டாஷ்டாங்கவிமானஸ்த பகவதாராதனம், ஶ்ரீஸௌம்யநாராயணாவிர்பாவஶ்ச,	நரஸிம்மரூபபகவான் செய்த ஹிரண்யவதக்கதையும், கதம்பமகரிஷி, பிர்மன் தந்தருளின அஷ்டாங்க விமானத்தில் பகவானை ஆராதித்தலும் ஸ்ரீ ஸௌமிய நாராயணன் ஆவிர்பவித்தலும்.
௫	புரூரவஸா பாகவதானயனம் ।	புரூரவராஜன் பாகவதர்களை வரவழைத்தல்
௬	கோஷ்டீபுரே பாகவதஸம்ருத்தி: பலம் ச ।	திருக்கோட்டியூரில் பாகவதபூர்த்தியும் பலமும்.
	ப்ரஹ்மகைவர்தே	பிர்மகைவர்த்தத்தில்
௧	பகவத்க்ருதஹிரண்யவத பூர்வகலோகரக்ஷா ।	பகவான் ஹிரண்யவதம் செய்து லோகத்தை ரக்ஷித்தது.
௨	புண்யநிதிராஜக்ருத கைங்கர்யம் பலம் ச ।	புண்ணிய நிதிராஜன் செய்த பணியும் பலமும்.

ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீ ஸௌம்யநாராயணாய நம: ॥

ஶ்ரீ கோஷ்டீக்ஷேத்ர மாஹாத்ம்யம் ॥

ப்ரஹ்மாண்டபுராணே ப்ரதிபாதிதம் ॥

புரா க்ருதயுகே தாத! நாரதோப்யா மஹாமுநி: ।
பத்மயோநிமுபஸ்யாது ம்ருகம் தஸ்ய மந்திரம் ॥ ॥௧॥

ப்ரஹ்மாணம் ஸர்வலோகாநாம் ஸ்ரஷ்டாரமவிமேஶ்வரம் ।
ஸ நாரதோ மஹாதேஜா: ப்ரணிபத்யாபிவாத்ய ச ॥ ॥௨॥

துஷ்டாவ தேவதேவேஶம் ஸர்வலோகபிதாமஹம் ।
ஸமந்ததஸ்ஸேவ்யமாநம் முநிபிஸ்ஸநகாதிபி: ॥ ॥௩॥

நாரத:—

ருக்வேதமூர்தயே துப்யம் யஜுர்வேதாத்மநே நம: ।
ஸாமவேதாத்மநே துப்யமதர்வவபுஷே நம: ॥ ॥௪॥

யஜ்ஞாய யஜ்ஞபதயே யஜ்ஞகுஹ்யாய தே நம: ।
வேதாய வேதபதயே வேதவேத்யாய தே நம: ॥ ॥௫॥

ஸ்ரஷ்டா த்வம் ஸர்வலோகாநாம் ரக்ஷகஸ்த்வம் பிதாமஹ: ।
ஸம்ஹாரகஸ்த்வம் பகவந்! த்வம் பூர்வாணாமஹீஶ்வர: ॥ ॥௬॥

த்வம் விதிஸ்த்வம் வஷட்காரஸ்ஸ்வதாகாரோ மஹத்தப: ।
ஆஜ்யம் ஹுதிஸ்ஸமித்ஸ்வம் ஸ்ருவா ஸ்வாஹா ஸ்வதைவ ச ॥ ॥௭॥

விதிர்வேத்யஶ்ச வேத்தா ச ஸ்வமேவாகிலநாயக: ।
மந்த்ரஸ்த்வம் மந்த்ரவாச்யஸ்த்வம் ஸர்வமந்த்ரப்ரஸித்தயா ॥ ॥௮॥

ஸ்ரீ

ஸௌம்யநாராயணாய நம:

திருக்கோட்டியூர் க்ஷேத்திர மகிமை.

பிர்மாண்டபுராணத்தில் சொல்லப்பட்டது.

தாமரைமலரில் ஜனித்த பிரமனை ஸேவிப்பதற்கு,முன் கிருத யுகத்தில் ஸகல ஜனங்களுக்கும் அக்ஞானத்தை நீக்கி, பகவத் விஷய ஞானத்தைக் கொடுத்து பகவானைத்தந்தருளும் நாரத முனிவர் ஸத்தியலோகம் சென்றார். (க)

அங்கு எல்லாவுலகங்களையும் படைத்த ஈசனாகிய பிர்மாவை மிக்க தேஜஸையுடைய அந்த நாரதர் நமஸ்கரித்து, தன்பெயரை யும் சொல்லி, தேவர்களுக்கு நாதனான இந்திரனுக்கும் ஈசனாய், (உ)
ஸநகாதிகளால் நாற்றிசைகளிலும் ஸேவிக்கப்படும் ஸர்வலோக பிதாமஹரான பிர்மாவை ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார். (ந)

ருக்வேதமூர்த்தியாய்,யஜுர்வேதஸ்வரூபனாய், ஸாமவேதாத் மாவாய், அதர்வ வேதசரீரனான தமக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறேன். (ச)

யஜமானனுமாய், யாகத்தில் ஆராதிக்கப்படும் பொருளாய், வேள்வியாகி, † வேதமாகி, வேதபதியாகி, வேதத்தாலறியத் தக்க தமக்கு வந்தனம். (ரு)

பொருள், காந்தி, மகிமை, வீரியம், முயற்சி, ஸித்தி ஆகிய குணங்களால் நிறைந்த தேவரீர் எல்லாவுலகங்களையும், படைத்துக் காத்துக் கெடுத்து ஈசனுக்கும் ஈசனாகிறீர். ஸித்தியும், தேவர்க ளுக்கு ஹவிஸ்ஸைக் கொடுக்கும் சொல்லான ஸ்வாஹா ஸ்வதா வ ஷட் காரமும், பிரணவமும், தவமும், ஆஜ்யம் (நெய்) ஹோமம் அக் கினி இவைகளும் தாமேயாகிறீர். (எ)

அறிவும், அறியத்தக்கவனும், அறியுமவனும், மந்திரமும், மந் திரப்பொருளும், மந்திரத்தையுபதேசிப்பவனும், ஸர்வலோகநாத னான தாமே. (அ)

---

† வேதமாகி என்றது—வேதத்தின் பூர்வபாகமாகி.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌮𑌲𑌾𑌸𑌨 ! ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌜𑌿𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌮𑌲𑌾𑌸𑌨 ।
𑌨𑌮𑍋 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌯 𑌹𑌰𑌯𑍇 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌯 𑌚 ॥ ॥௧௦॥

𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌚 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌹𑌿 ।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑍇𑌶 ! 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌚॥ ॥௧௧॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌮𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌮𑌯𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑌜𑍍𑌞𑌮𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑌜𑍍𑌞𑌫𑌲𑌂 𑌤𑌥𑌾 । ॥௧௨॥

𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌕𑌾𑌰𑌣 ! ।
𑌸𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍇 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌸𑌂𑌹𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌾𑌨𑌨॥ ॥௧௩॥

𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌕𑌾𑌸𑌾𑌯 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌧𑌾𑌰𑌮𑍁𑌪𑍇𑌯𑍁𑌷𑍇 ।
𑌨𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌜𑍇 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃॥

𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍇 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌵𑌸𑌰𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌣𑍍𑌵𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍॥ ॥௧௫॥

𑌕𑌣𑍍𑌵 𑌉𑌵𑌾𑌚—

𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌦𑌾 𑌸𑌂𑌵𑍇𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌶𑍍𑌶𑍇𑌷𑍀𑌕𑍃𑌤𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 ॥ ॥௧௭॥

𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌦𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌦𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾 ॥

𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌮𑍌𑌲𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌘𑍍𑌨𑍀 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 ॥

𑌭𑌗𑍀𑌰𑌥𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑍀𑌰𑌥𑍀𑌤𑌿 𑌚 ॥

தாமரை மலரை ஆஸனமாய்க்கொண்ட தேவரீர் ஸர்வமந்திர ஸ்வரூபமான தெய்வமாய் எல்லாவற்றையும் ஜயித்து, அனுபவித்து, ஸர்வேசுவரனாய் மஹானாகிறீர். (கூ)

தேவ்தேவர்களான இந்திராதிகளுக்குமீசனாய் கமல மலரை ஆஸனமாய்க்கொண்டு, பிரமனாயும், விஷ்ணுவாயும், சங்கரனாயும் விளங்கும் தமக்கு வந்தனம் செய்கிறேன். (கய)

ஈசனே! தாம் கர்த்தாவும், காரணமாயும், காரியமாயும் அதன் பயனாயும், கலக்கமும் தேற்றமுமாய், மெய்யினோடு பொய்யுமாய் விளங்குகிறீர். (கக)

ஸர்வதேவஸ்வரூபனாய், ஸகல,†வேதமாகி§வேள்வியாகி, வேள்வியின் பயனுமாகிறீர். (கஉ)

நான்முகனே! ஜகத்துக்கும் பிரகிருதிக்கும் காரணமாய் மும்மூர்த்தியாய், ஜகத்தைப்படைத்து காத்துக்கெடுத்து நிற்கும் தமக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறேன். (கங)

அவ்வவகாரியங்களை நடத்த ரஜோகுணத்தையடைந்து ஸகலத்தையும் படைக்கும் தமக்கு அனேகந்தடவை நமஸ்கரிக்கிறேன். (கச)

இவ்விதம் நாரதமுனிவர் நான்முகனை ஷட்குணபூர்ணனான பகவானாக எண்ணித்துதித்து நின்றபிறகு குறிப்பறிந்த "கண்வர்" என்ற மகாமுனிவர் உத்தமமான திருக்கோட்டியூர் மகிமை விஷயமாய் பிர்மாவை நன்றாய் வினவகிறார். (கருஇ)

நாற்றிசைகளாலடங்கிய விசாலமான பூமியில் நல்ல மனஸையுடையவர்களால் தங்கள் பெரும்பாவங்களை நீக்கிக்கொள்வதற்கேற்பட்ட அநேகபுண்ணியதீர்த்தங்கள் ஸேவிக்கத்தக்கவைகள். (கசுஇ)

அவைகள் பரமாத்துமத்தியான நிஷடர்களான ரிஷிகளால் பாவங்கள் யாவையும் விலக்கி, மோக்ஷத்தைத்தரும் தீர்த்தங்களென்று ஆசிரயிக்கப்பட்டுள்ளன. (களஇ)

எங்கும் நிறைந்த விஷ்ணுவின் பாதத்திலிருந்துண்டானதால் "கங்கை" என்னும் நதி எப்பொழுதும் பிரவித்தி பெற்றது. (கஅ)

அக்கங்கையானது மகாத்மாவான சங்கரன் முடியில் தங்கிய மாலை போன்று, பூமி அந்தரிக்ஷம், ஸ்வர்க்கம் ஆகிய மூவிடங்களில் நின்று தீர்த்தங்களுக்குள் உத்தமோத்தமமாய், பகீரதனால் பூமியில் கொண்டுவரப்பட்டதால் "பாகீரதீ" என்று பெயர்பெற்றிருக்கிறது. (ககூ)

---

† வேதமாகி—வேதத்தின் உத்தரபாகமாகி
§ வேள்வி—பகவானுடைய ஆராதனம்.

ஸ்ரீ கோஶ்ருங்க மாஹாத்ம்யே ப்ரதமோऽத்யாய꞉ ॥

தஸ்யாஸ்ஸ்தீரே வரம் காஶீ ம்ருக்திக்ஷேத்ரம் மனோஹரம் ॥ ॥௨௧॥

தஸ்ய தீர்த்தமஹாத்ம்யேன ஸர்வபாபக்ஷயோ பவேத் ।
ஸா கங்கா ஸர்வதீர்த்தேப்ய꞉ ஶ்ரேஷ்டா ஸர்வஸுகப்ரதா ॥

நர்மதா ச ததஸ்ஸ்தீர்த்தம் தீர்த்தானாமுத்தமம் ஹி ஸா ।
ஜன்மஜன்மார்ஜிதம் பாபம் நாஶயேத் ஸர்வதோ நர꞉ ॥ ॥௨௨॥

ஸமுத்ரஸம்யுக்தா ச நதீ ஸிந்து ஸரஸ்வதீ ।
ஸர்வதீர்த்தமயீ ஸா ஸர்வபாபஹரீ ஶுபா ॥

ந்ருணாம் ஸத்தமம் தீர்த்தம் தத்ர மஹானதீ ।
கோதா நதீ வைண்டவம் தீர்த்தமாஹாத்ம்யத꞉ ॥

யமுனா ஶுப்ராம்ருதா யா த்ரிபதகா ப்ரவாஹா ।
தீர்த்தானாம் தீர்த்தராஜா யா ப்ரயாகே ஸ்திதா ॥

யஸ்யாஸ்ஸ்தீரே ஸ பகவான் நந்தகோபஸுத꞉ ப்ரபு꞉ ।
ரேமே ஸஹ கோபீபிஸ்ஸதா நந்தாத்மஜ꞉ ॥

க்ருஷ்ணஸ்ய பாதாரவிந்தஸ்ய ஸங்கம் காலிந்தீ நதீ ॥௨௩॥

யஸ்யாஸ்ஸ்தீரே மஹாநத்யாஸ்ஸா ச ஸர்வார்த்ததாயினீ ।
ஸர்வபாபக்ஷயகரீ யத்ர வேங்கடேஶ மஹாகிரி꞉ ॥

யத்ர தீர்த்தானி ஸர்வாணி நதீ ஸாகரமேவ ச ।
தத் க்ஷேத்ரம் ஸர்வக்ஷேத்ரேஷு விஷ்ணோ꞉ ப்ரியதமம் பரம் ॥

அக்கங்கையின் கரைமேல் உத்தமமான "காசீ"என்ற மோக்ஷத்தைத்தரும் க்ஷேத்திரமொன்றுளது. அக்காசியின் பெயரைச் (உ௰) சொல்லுவதாலே ஸர்வபாபங்களும் விலகும். அத்தகைய மகிமையுடைய "கங்கை" என்ற நதியானது தீர்த்தங்களுக்குள் சிறந்ததால் எல்லா பலத்யையும் தரக்கூடியதாயிருக்கிறது. (உக)

அதற்கப்பால் "நர்மதை" என்றநதியானது தீர்த்தங்களுக்குள் உத்தமமே. அந்த தீர்த்தத்தை ஸ்பர்சிப்பதால் பாவங்கள் ஓடுகின்றன. (உஉ)

பிறகு பூமிக்குள்ளாகவே கொஞ்சதூரம் ஜலப்பிரவாஹத்தையுடைய "ஸரஸ்வதீ" என்று பெயர்பெற்ற நதியானது ஸகல தீர்த்தங்களுக்கும் மேலாய் மனிதர்களின் ஸகல பாவங்களையும் விலக்கி சுபத்தைத் தரக்கூடியதாயிருக்கிறது. (உ௩)

அதற்கப்புரம் "துங்கபத்திரை" என்ற் பெரு நதியானது மானிடர்களுக்கு மங்களத்தைத் தரும் புண்ணிய தீர்த்தமாக இருப்பதுடன் மேற்குக்கடலை நோக்கிச் செல்லும் "சோணம் என்ற நதியானது புத்திமான்களால் புண்ணியதீர்த்தமென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (உச)

அதற்குப்பின் யமனோடுடன் பிறந்த கருத்த நிறத்தையுடைய "யமுனை" என்ற நதியை புண்ணியதீர்த்தங்களுக்கும் புண்ணியத்தைத்தரக்கூடியதென்று முனிவர்கள் எப்பொழுதும் எண்ணுகிறார்கள்.

ஏனெனில் எந்த யமுனைக்கரையில் ஐசுவரியம்,வீரியம்,யசஸ், காந்தி, அழகு, ஸாமர்த்தியம் ஆகிய குணங்களோடு கூடிய பிரபுவான பகவான் நந்தகோபன் குமாரனாய் ஸத்துக்களுக்கு ஆனந்தம் உத்ஸவம் இவைகளைச் செய்துகொண்டு கோபிமார்களுடன் குரவைகோத்து கரைநின்ற கடம்பையேறிக் காளியனுச்சியில் நடனஞ்செய்து விளையாடினரோ, ஆகையால் இந்த யமுனை தீர்த்தங்களுக்குள் சிறந்தது. † (உ௫இ)

மகாநதியான அந்த யமுனைக்கரையில் முற்கூறியவைகளில் சிறந்ததான "ஸ்வாமி புஷ்கரிணீ" தீர்த்தமிருக்கிறது. அதின்கரையில் "திருவேங்கிடமாமலை"யொன்றிருக்கிறது. (உஎஉ)

அந்தத்திருவேங்கிடமலையின் திருமண்ணை நரர்களும், சுரர்களும் சிரவில் வகிக்கிறார்கள். அத்திருப்பதியானது ஸகலலோகங்களிலும் சிறந்த விஷ்ணுலோகம்போன்றது. (உஅஇ)

---

† இது யுகாந்தர விஷயம்.

ஶ்ரீ கோஷ்டீபுர மாஹாத்ம்யே ப்ரதமோऽத்யாய: ॥

ததஸ்தஸ்ய தத்க்ஷேத்ரே ஜநநே (புண்யே) புண்ய
சயோத்தமே ।

ய: ஸ்நாதி மாநவஸ்ஸாக்ஷாத் ஸ யாதி பரமாம் கதிம் ॥௨௯॥

ததோ தேவீ ச காவேரீ நதீநாமுத்தமா நதீ ।
அந்யாபாபக்ஷயகரீ புண்யா புண்யகரீ ததா ॥ ॥௩௦॥

புநாதி ஸகலாந் லோகாந் ஸஹஸ்ராம்ஶுரிவோதித: ।
ஸர்வேஷாம் தீர்த்தஸங்காநாம் பரம் தீர்த்தமநுத்தமம் ॥

ஶைலாநாம் ப்ருஷ்டதோ யஸ்மாத் ப்ருஷ்டதோ நாம பர்வத: ।
தத: க்ஷேத்ரம் மஹாவிஷ்ணோஸ்ஸர்வமுக்திகரம் பரம் ॥௩௨॥

ப்ரஶஸ்தப்ரதிகா யஸ்மிந் முக்திஹேதோர்விஶேஷத: ।
லோமஶோ யாயஜூகேந நித்யம் தேவதர்ஶநகாங்க்ஷயா ॥௩௩॥

ருஷிர்விஶ்வஜித் ப்ராப்தம் யதா தீர்த்தமநுத்தமம் ।
யஸ்மிந்து ஸேவ்யமாநம் ஸர்வோபரி விஹரோ ஸர்வ: ॥

பரம் நாஸ்தி ஸமம் சாபி யதா விஷ்ணோர்மஹாத்மந: ।
தஸ்ய க்ஷேத்ரஸ்ய ச ததா பரமாஸ்தி ஸமம் ச வா ॥

கோஷ்டீக்ஷேத்ரே விஶேஷேண தீர்த்தமஸ்தி மஹாத்புதம் ।
ஶிஶுநாமஸ்ய பாபாநி விலயம் யாந்தி நிஶ்சயம் ॥ ॥௩௪॥

விமாநாத்பூர்வபாகே து ஶங்கதீர்த்தே ஜலாஶயே ।
ஸ்நாநம் சகார பகவாந் கதம்பாவ்யா மஹாமுநி: ॥

ஸர்வேஷு முநிஶிஷ்யேஷு ஶக்ரேண ச மஹாத்மநா ।
ஸேவிதம் ஸிம்ஹஸேவ்யேஷு ஸ்வஸ்தஸ்யம் கணை: ॥

தஸ்மாத்தாபஹரம் ஶங்கமாஸீத்ஸர்வபாவக்ஷயம் ॥ ॥௩௫॥

ததோ தேவீ தாம்ரபர்ணீ புரா தக்ஷிணஜாஹ்நவீ ।
புநாதிஸகலாந்தத்ர தீர்த்தேஷு முக்திதா

அதற்கடுத்து "ஸத்தியவிருதம்" (காஞ்சீபுரம்) என்ற அளவற்ற புண்ணியத்தைத் தருமதாய்ச் சிறந்த க்ஷேத்திரத்தில் எவன் நீராடுகிருனே அவன் அந்தமில் பேரின்பத்தையடைவன். (உகூ)

அதற்கப்புறம் நதிகளுக்குட்சிறந்த "காவேரி" என்ற நதியானது பிறருடைய பாவங்களைப் போக்கிப் புண்ணியத்தைத் தரும் புண்ணியவதியாய் எல்லா ஜனங்களையும் உதித்த சூரியன்போல் பரிசுத்தம்செய்து உலகிலுள்ள தீர்த்தக்கூட்டங்களுக்கும் உத்தம தீர்த்தமாயிருக்கிறது. (௩க)

அதற்கப்பால் மலைகளுக்குட்சிறந்ததாகையால் "விருஷபாசலம்" (திருமாலிருஞ்சோலை மலை—அழகர் கோவில்) என்ற ஸ்ரீவிஷ்ணு க்ஷேத்திரமானது எல்லோருக்கும் மோக்ஷத்தைத்தாக்கூடியதாய் உத்தமமாயிருக்கிறது. (௩உ)

அந்த க்ஷேத்திரத்தின் திருமண்ணை தேவர்கள், கந்தர்வர்கள், தானவர்கள் தங்களது நெற்றியில் மோக்ஷத்தையடையவேண்டி தரித்துக்கொள்ளுகிருர்கள். (௩௩)

அந்த விருஷபாத்திரியில் தேவர்களாலும் பூமி தேவர்களான பிராமணர்களாலும் இஷ்டஸித்தியைத் தரக்கூடியதென்று ஸேவிக்கப்பட்டு உத்தமமென்று பிரஸித்தமான தீர்த்தமொன்றிருக்கிறது.

மகாத்மாவான விஷ்ணுவுக்குப்போல இந்த விருஷபாத்திரிக்கும் மேற்பட்டதும் ஸமமானதும் கிடையாது. (௩௫)

அதற்கப்புறம் "கோஷ்டிக்ஷேத்திர"த்தில் (திருக்கோட்டியூரில்) மிகவும் ஆச்சரியகரமான தீர்த்தமொன்றிருக்கிறது. அந்தத் தீர்த்தத்தைப்பார்ப்பதினுலேயே ஸகலபாவங்களும் நாசமடைகின்றன.

அஷ்டாங்க விமானத்திற்குக் கிழக்கிலுள்ள சுத்தஜலத்தையுடைய அந்தத்தீர்த்தத்தில் மஹாத்மாவாய் "கதம்பர்" என்று பெயர் பூண்ட மாமுனிவர் ஸ்நானம்செய்து ஸித்தியடைந்திருக்கிருர். இந்திரனுனவன் ஸகலரிஷிகளுடனும் ஸித்தர்கள் (௩எ) கந்தர்வர்கள், அப்ஸரஸுக்கள் இவர்களுடனும் ஸேவித்து நிற்பதால் அந்த தீர்த்தமானது பரிசுத்தமாயும் பாவங்களை விலக்கக்கூடியதாயுமிருக்கிறது. (௩௯)

அதற்கப்பால் தென்திசைக் கங்கையான "தாம்ரபர்ணீ" என்ற நதியானது பதினெட்டு தீர்த்தங்களுடன் சேர்ந்து ஸகல மனிதர்களுக்கும் பரிசுத்தியைச் செய்கிறது. (௪0)

𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 ॥ ॥௪௧॥

𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌰𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥ ॥௪௨॥

[illegible] 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌸𑍁𑌖𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌚 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥௪௩॥

𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌯𑍁𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ।
𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌠𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌨 𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌨 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥௪௫॥

𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌂 𑌧𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।
𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇 ॥

𑌵𑍇𑌦𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍂𑌰𑌣𑌂 𑌜𑌾𑌹𑍍𑌨𑌵𑍀𑌤𑌟𑍇 ।
𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌾𑌦𑍍𑌰𑍇𑌃 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌹𑌿 ॥

𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌵𑌾𑌸𑌤𑌃 ।
𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍁𑌜𑌾 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌰𑍋𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌨𑌸𑌗𑍋𑌚𑌰𑌮𑍍 ॥ ॥௪௯॥

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑍇 ।
𑌕𑌣𑍍𑌵𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ॥ ॥௫௦॥

𑌸 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑌦𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
[illegible] 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌰𑍁𑌪𑍇𑌯𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥௫௧॥

இவ்விதம் இப்பொழுது சொல்லப்பட்ட க்ஷேத்திரங்களுக்
குள் கோஷ்டக்ஷேத்திரமானது மிகவும் சிலாக்கியமானது. அதிக
பரிசுத்தமானது. மிக்க மங்களமானது. நிகரற்ற புண்ணியமாகி(சக)
றது. உத்தமமான மெய்யாகிறது. இவ்வுலகில் நல்வாழ்வையும்
சரீரமுடிவில் மோக்ஷத்தையும் தரக்கூடியது. எங்கும் நிறைந்த
விஷ்ணுவுக்கு உத்தமவாஸஸ்தானம். கலிதோஷவாஸனையற்றது.(சஉ)
பிர்மலோகமான ஸத்தியலோகம்போன்றது, நன்மையைத்தருவ
தில் சிறந்தது. பரிசுத்தியைத்தரக் கூடியவைகளில் உயர்ந்தது.
க்ஷேத்திரங்களுக்குள் உத்தமமானது. (சங)

இந்த கோஷ்டக்ஷேத்திரத்தின் மகிமையைக் கேட்பதானது
புண்ணியத்தைத்தரும். கீர்த்தியைக்கொடுக்கும். ஆயுளை வளர்க்
கும். செல்வத்தினுலுண்டான மேன்மையைப்பெருக்கும். ஆகை
யால் இந்த க்ஷேத்திரத்திற்கு நிகரானது, இதற்கு முற்காலத்
திலும், பிற்காலத்திலும் கிடையாது என்று மகான்கள் சொல்லு
கிறார்கள் (சஇ)

நானும் கோஷ்டக்ஷேத்திரத்திற்கு மேலான க்ஷேத்திரம் மூவு
லகங்களிலும் இல்லையென்று நாவில் மழுவேந்தி யுண்மையைச்
சொல்லுகிறேன். (சசு

நைமிசாரணியத்திற் செய்த தவப்பயனும், கங்கைக் கரையில்
சேர்ந்த மரணபலமும் குருக்ஷேத்திரத்தில் தானப்பிரயோஜனமும்
ஆகிய இம்மூன்றும் இத்திருக்கோட்டியூரில் கிடைக்கும். (சஎ)

கோஷ்டக்ஷேத்திரத்தில் வஸிப்பதாலும், கிட்டுவதாலும், பா
ர்ப்பதாலும், கேட்பதாலும் மனிதர்கள் எங்கும் பரந்துளனான எம்
பெருமானுடைய அந்தமிலாம்பதியடைவர்கள். (சஅ)

பூலோகத்தில் ஆச்சரியத்தால் மயிர்சிலிர்ப்பதக்கதாய், வாக்
குக்கும் எண்ணத்திற்கும் எட்டாததாய், கோஷ்டக்ஷேத்திரத்தின்
மஹிமையானதிருக்கிறது. (சகூ)

என்று ஸ்வயம்புவான பிரமனிடத்தில் மகாதேஜஸையுடைய
உத்தம முனிவரான "கண்வர்" என்பவர் விண்ணப்பம்செய்தார்(ருo)

இதைக்கேட்ட நாரத மூனிசிரோமணியும் இதை நன்றாய்க்
கேழ்க்க ஆவல்கொண்டு, எல்லாவுலகங்களையும் படைத்து ஈசனாய் (ருக)

தாதாரம் ஸர்வலோகாநாமீஶ்வரம் பங்கஜாஸநம் ।
பப்ரச்ச க்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யமாஶ்சர்யம் ரோமஹர்ஷணம் ॥௫௨॥

இதி ஶ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணே
ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
புண்யக்ஷேத்ரப்ரஸ்தாவே
ஶ்ரீகோஷ்டீபுரமாஹாத்ம்யே
ப்ரதமோऽத்யாய:
ஸம்பூர்ண: ॥

ஶ்ரீஸௌம்யநாராயணாய நம: ॥

அத த்விதீயோऽத்யாய: ॥

ப்ரஹ்மோவாச —

நாரத ஶ்ரூயதாம் தாத! கோஷ்டீமாஹாத்ம்யமுத்தமம் ।
விஸ்தரேண ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸாவதாநமநா பவ ॥ ॥௧॥

புரா ஹிரண்யகஶிபுர்தாநவாநாமதீஶ்வர: ।
அத்யுக்ரகோரமத்யர்தம் தபஸ்தேபே ச மாம் ப்ரதி ॥ ॥௨॥

அஹம் ப்ரீதமநாஸ்தஸ்ய தபஸா முநிஸத்தம ।
தத்தம் மயா வரம் தஸ்மை தஸ்யாபீஷ்டப்ரதோऽபவம் ॥௩॥

ஸ்ருஷ்ட்யா ந ஹிம்ஸா தேவேந ராத்ரௌ ச திவாऽபி ச ।
தேவைர்தைத்யைஶ்ச கந்தர்வைர்யக்ஷரக்ஷோணைரபி ॥௪॥

அமர்த்யைரபி மர்த்யைஶ்ச தாநவை ராக்ஷஸைரபி ।
கந்தர்வாஸுரரக்ஷோபி: பிஶாசைரபி ஜந்துபி:

வ்யாக்ராதிஸிம்ஹர்க்ஷஸர்பவ்ருஶ்சிககஜாதிபி: ।
அஹோராத்ரவிஹாரேஷு ஶஸ்த்ராஸ்த்ரைர்வா மஹோரகை: ॥

தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் பிர்மாவை, "ஆச்சரியகரமாய் ஆநந்தத்தைத் தரும் இந்த கோஷ்டக்ஷேத்திரமகிமையைச் சொல்ல வெண்டு" மென்று வினவினர் (௫௨)

என்று பிர்மாண்டபுராணத்தில்
ஸநத்குமாரஸம்ஹிதையில்
புண்ணியக்ஷேத்ரப் பிரஸ்தாவத்தில்
ஸ்ரீ கோஷ்டபுர மகிமையில்
முதலாவது அத்தியாயம்
பூர்த்தி பெற்றது.

ஸ்ரீ ஸௌமிய நாராயணாயநம:

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

இவ்விதம் கேட்ட நாரதரைக் குறித்துப் பிரமன் அருளிச் செய்கிறார். ஓ நாரத! உத்தமமான கோஷ்டமகிமையை விரிவாகச் சொல்லப்போகிறேன், நிலைநின்ற மனதோடு கேளும். (க)

முற் காலத்தில் "ஹிரண்யகசிபு" என்பவன் அசுரர்களுக்குத் தலைவனாகி என்னைக்குறித்து ஒப்பற்ற மிகவும் அரிய தவம்செய்தான் (உ)

ஓ முனிவரனே! நானும் அவன் செய்த தவத்தால் மன மகிழ்ந்தேன். அவனுக்கு வரத்தையும் கொடுத்தேன். அதனால் அவன் மிகவும் உக்கிரனானன். (ங)

அகில புவனங்களுக்கும் காரணனாய் மற்றவர்கள் ஸ்திரீபோல் ஸ்வாதந்திரியமற்று தானே ஸ்வதந்திரபுமானாய் விளங்கும் நாராயணனாலும், ருத்திரனாலும், என்னாலும், தேவேந்திரனாலும், திக்பாலர்களாலும், ஸித்தர்களாலும், யக்ஷர்களாலும், மற்றுமுள்ளதேவர் (௪) களாலும், மனிதர்களாலும், தானவர்களாலும், ராக்ஷஸர்களாலும், கந்தர்வர்களாலும், அஸுரர்களாலும், பிசாசங்களாலும், குஹ்யக (௫) ராலும், புலி முதலிய துஷ்டமிருகங்களாலும், ஸகல ஜந்துக்களாலும், பகல் இரவு என்று பிரிக்கப்பட்ட காலங்களிலும், பாணத்தாலும், அஸ்திரத்தாலும், மற்ற ஆயுதங்களாலும், தான் கொல்லப் (சு)

𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌸𑌵𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌦𑌾𑌨𑌵𑍇𑌨𑌾𑌹𑌮𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌿 𑌸𑌃 ॥௭॥
𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌤𑍇𑌨 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑍋𑌽𑌭𑍂𑌨𑍍𑌮𑌹𑍀𑌤𑌲𑍇 ।
𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑌾𑌗𑌰𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌕𑍍𑌷𑍋𑌣𑍀𑌮𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௮॥
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑍋 𑌬𑍁𑌭𑍁𑌜𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌨𑍈𑌶𑍍𑌶𑌨𑍈𑌃
𑌧𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌯𑌕𑍍𑌷𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌦𑌾𑌨𑌵𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑍍 ॥
𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌜𑌯𑌤𑍍𑌪𑌾𑌕𑌶𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ॥ ॥௧௦॥
𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑌖𑌿𑌲𑌂 𑌶𑌶𑌾𑌸𑌾𑌸𑍁𑌰𑌨𑌾𑌯𑌕𑌃 ।
𑌜𑌿𑌤𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌇𑌵𑌾𑌪𑌰𑌃 ॥ ॥௧௧॥
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌂 𑌚𑌾𑌸𑍁𑌰𑌨𑌾𑌯𑌕𑌃 ।
𑌉𑌗𑍍𑌰𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌶𑌾𑌸 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ॥ ॥௧௨॥
𑌭𑍁𑌜𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌹𑌾𑌦𑍃𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌾𑌨𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌹𑌵𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍀𑌯𑌮𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ॥௧௩॥
𑌶𑍌𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍃𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
[illegible] ।
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤 ॥ ॥௧௪॥
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨[illegible] ।
[illegible]𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌗𑌰𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ ॥௧௫॥
𑌹𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 𑌵𑌷𑌟𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌪𑌰𑌃 ।
𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ॥
[illegible] ॥௧௭॥
𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 [illegible] 𑌋𑌷𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌗𑌣𑌾𑌃 ।
𑌦𑌿𑌕𑍍𑌪𑌾𑌲𑌾 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌾 𑌅𑌪𑌿 ॥ ॥௧௮॥
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌽𑌽𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤[illegible] 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌤𑍇𑌜𑌸𑌃 ।

[𑌵𑍇𑌧𑌸𑌃]

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌂𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 [illegible] ।
[illegible] 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌶𑍍𑌶𑌰𑌣𑌮𑌾𑌯𑌯𑍁𑌃 ॥ ॥௧௯॥

படாமலிருக்க வேண்டுமென்று தானவனான இரணிய கசிபுவினால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட நான் அவன் விரும்பியபடியே வரம் கொடுத்தேன். (எ)

அப்படி யான்கொடுத்த வரத்தால் இரணியனானவன் பூமியில் நிகரற்றவனாய், நாற்கடல் சூழ்ந்தபூமியை, சத்துருக்களை யறுத்தனுபவித்தான். (அஇ)

பிறகு குபேரன் முதலிய மிக்க தேஜஸையுடைய திக்பாலர்களையும் ஜயித்து, பின்பு யக்ஷ கின்னர கந்தர்வ தேவ தானவ ராக்ஷஸர்களையும் ஜயித்து, அதன் பின் தேவர்களுக்கு ஈசனான இந்திரனையும் ஜயித்தான் (க0)

மூவுலகங்களையும் ஜயித்து, மற்றொருந் தேவராஜன்போல் பூமி, அந்தரிக்ஷம், ஸுவர்க்கம், ஆகிய மூவுலகையும் அஸுர நாதனான இரணியன் கொடுங்கோலால் தன்இஷ்டப்படிஆண்டுவந்தான்(கஉ)

பிரதிதினமும் தேவர்களுக்கு எற்பட்ட ஹவிஸை இந்த தானவராஜனான ஹிரண்யன் புஜபலத்தால் மிகவும் கர்வமடைந்து தனக்கே கொடுக்கும்படி செய்து கொண்டான். (கங)

தானவர்க்கதிபதியான ஹிரண்யகசிபுவானவன் தான் ஐசுவரியமுள்ளவனாக இருப்பதால் மிகவும் கர்வமடைந்து மூவுலகையும் பிர்மா விஷ்ணு சங்கரன் ஆகிய திரிமூர்த்திகளில்லாத தாகவே எண்ணினான். (கசாஇ)

தான் என்ற அஹங்காரத்தால் கர்வங்கொண்டு சிறுவர்களுக்கு அக்ஷராப்யாஸ காலத்தில் சொல்லிவைக்கும் அஷ்டாக்ஷரத்தை விலக்கி "நமொஹிரண்யாய" என்று தன்பெயரையே சொல்லி வைக்கும்படி செய்தான். (கருஇ)

தேவர்களுக்கு ஆஹாரமான ஹவ்வியம், கவ்வியம், ஸ்வாஹா, ஸ்வதா, வஷட்காரங்களையும், யாகங்களில் ஹவிர்பாகங்களையும் வைதிககர்மங்களையும், வேறு ஈசுவரனுக்கின்றித்தனக்கே யாக்கிக் கொண்டான். (கஎ)

ஆகையால் அமரர்களும், முனிவர்களும், ஸப்தரிஷிகளும், திக்பாலகர்களும் யக்ஷகந்தருவர்களும், வித்யாதரரும், இரணியனுடைய உபத்திரவத்தால் வருந்தி சீக்கிரத்தில் ஒளிமழுங்கி, மதி மயங்கி, எல்லோரும் ஒன்றாய்க்கூடி, பரபரப்புடன் தேவர்களுக்கு நாதனான தேவ்ராஜனைச் சரணமடைந்தார்கள். (கஅ) (ககூஇ)

இந்த்ராதிஸகலேஶேஷு தேவேஷு ஹிரண்யாஜகபீடிதை: ।
கவிஜ்ஞநீயமவேக்ஷ்ய ஶக்ரம் லோகஶக்ரம் ॥
உமேஶம் வாராஹநாரீஶம் ஶரணமாயயௌ ॥ ॥௨௧॥

ஹிரண்யகஶிபோ: பீடாம் விசார்ய பகவாம்ஸ்தத: ।
ப்ரஜாபதிர்மகஸ்தாநம் மயா யஷ்டாஹிரேவ ச ॥௨௨॥
யத்க்ருத்யாஹ ச ததா பகவாநபி வாஸவ: ।
கஷ்டம் வஸிஷ்டாநாம் ப்ரவரா வநகாதய வ்ருஷத்வஜா: ॥௨௩॥
ஆதிஶாதித்யஸம்யுக்தா ருஷயஸ்ஸஹ கிந்நரா: ।
த்விகாலேऽஸ்மிந் தேவாநாம் ஸங்கோ தைத்யபீடித: ।
ஶக்ரப்ரமுகாஸ்ஸர்வே மாமஜம் ஶரணம் யயு: ॥ ॥௨௪இ॥
இஷ்டாபி: ஸ்துதிபி: ஸ்துத்வா தேவம் மாமப்ஜஸம்பவம் ।
ததஶ்ச பகவாநிந்த்ரோ தேவா வஹ்நிபுரோகமா: ॥
ஸர்வேऽபி ச ஹிரண்யஸ்ய ப்ருவந்தி ஸ்ம ப்ரபீடநம் ॥

தேவா:—

வரதாநேந பவதோ ஹிரண்யகஶிபு: ப்ரபோ ! ।
த்ருப்தோ நிரங்குஶஶ்சர்ய: ஸமேத: பரவீரஹா ॥௨௭॥
அநீஶ்வரமிதம் விஶ்வம் க்ருத்வா தைத்யபதி: ஸ்வயம் ।
கர்தாரம் ஸர்வலோகாநாமீஶ்வரம் பஹு மந்யதே ॥௨௮॥
ஹவிர்பாகமஶேஷாணாம் ஸம்பவாநாம் திவௌகஸாம் ।
ஸ்வீயம் ச காரயித்வாऽஸ்ய வீர்யவாநயநா ஹி ஸ: ॥ ॥௨௯॥
அஸஹ்யம் சரிதம் ஸர்வம் தஸ்ய தைத்யபதேஸ்ததா ।
அஸ்மாகம் ஸந்தி ந ப்ராணாஸ்ததா ப்ராணகராணி ச ॥
ஹவி:க்ஷணநிவாஸாஶ்ச ஸர்வே தத்தீபிதா ப்ருஶம் ॥௩௦இ
ஏவம் வதத்ஸு தேவேஷு பீடிதேஷு ஸுராரிணா ।
கிம் கார்யமிதி நிஶ்சித்ய மநஸா ஸாம்ப்ரதம் கில ॥
அஹம் ச ஶங்கரஸ்ஸாக்ஷாந்மகவா தேவநாயக: ॥ ॥௩௨॥

ஸமஸ்தாஸ்ஸுரஸங்காஶ்ச தேவதேவம் ஜகத்பதிம் ।
க்ஷீராப்திநாயகம் புருஷம் வயம் ஶரணமாகதா: ॥௩௩॥

இந்திரனும் இரணியனால் பீடிக்கப்பட்ட ஸகலதேவாதிக ளுடன் நினைப்பரியனாய், லோகங்களுக்கு ஸுகத்தைத்தருபவனாய், உமாபதியான திரிபுரமெரித்த ஈசானனைச் சரணமடைந்தான். (உக)

அவரும் இரணியனால் வந்த துயரத்தையறிந்து வரங்கொடுத்தவராகையால் "நீங்களும் நானுமாய்ச் சேர்ந்து பிரஜைகளுக்குப் பதியான பிர்மதேவனை ஸேவிப்பதே நலம்" என்று சொல்லி (உஉ) விடவே அவ்வீசனும் இந்திரனும், அஷ்டவஸுக்களும், ஏகாதச ருத்திரர்களும், துவாதசாதித்தரும், ஸப்தரிஷிகள், கின்னரர்கள், திக்பாலகர்கள், ஆகிய தேவர்களும் சங்கரனை முன்னிட்டுக்கொண்டு பிரமனான என்னைச் சரணமடைந்தார்கள். (உஈ)

தாமரைமலரில் ஜனித்த என்னை இஷ்டமான ஸ்தோத்திரங்கள் செய்து ருத்திரனும், இந்திரனும், அக்னி முதலிய தேவர்களும் இரணியனால் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட தீங்கைத் தெரிவித்தார்கள். (உசா)

ஓ பிரபுவே! அஸுரபதியான இரணியகசிபுவானவன் தம்முடைய வரத்தால் கர்வமடைந்து குறைவற்றதான ஐசுவரியத்தோடு கூடினவனாய், சத்துருக்களின் வீரியத்தைக் கெடுத்து (உஎ) இவ்வுலகம் முழுவதிலும் "வேறு ஈசனில்லை, தானே ஈசனென்று எண்ணி இருக்கிறான். (உஅ)

வீரியவானான அவன் தேவரீர் முதலிய தேவர்களுக்கெல்லாம் ஏற்பட்ட அவிர்பாகத்தை கொஞ்சமும் விடாமல் தனக்கேயாக்கிக் கொள்ளுகிறான். (உகூ)

அந்த தைத்திய பதியின் செய்கைகள் எங்களால் பொறுக்கத் தக்கவைகளல்ல. அவனால் பீடிக்கப்பட்டு மிகவும் ஆஹாரமின்றி (உகூ) நிலையற்றிருக்கும் எங்களுடைய பிராணன்களும் நில்லா. பிராணனைக் கொடுக்கும் வஸ்துக்களுமில்லை. (௩௦)

என்றிவ்விதம் இரணியனால் பீடிக்கப்பட்ட தேவர்கள் சொல்லும் பொழுது "என்ன செய்யலாம்" என்று யோஜித்து மனதில் முடிவுசெய்து கொண்டு, நானும், ஈசானனும், தேவராஜனும், (௩உ) தேவக்கூட்டங்களும், சேர்ந்து, தேவதேவனாய், ஜகத்பதியாய், பாற்கடலில் பள்ளிகொண்ட பரமபுருஷனான ஸ்ரீமன் நாராயணனைச் சரணமடைந்தோம். (௩௩)

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌪𑍁𑌰𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌹𑍃𑌦𑌯𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ।
𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌶𑌯𑌨𑌾[illegible] 𑌮𑌾𑌧𑌵𑍋 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨𑌃 ॥௧௪॥

𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 [illegible] ।
𑌕𑌿𑌮𑌾𑌗𑌮𑌨𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂? 𑌭𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾 [illegible] ॥௧௫॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑍇 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂 [illegible] ।
𑌅𑌸𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌆𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ ॥௧௬॥

𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌸 [illegible] 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨𑌃 ।
𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾 ॥௧௭॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑍇 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥𑍇 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌮𑌯𑍇 ।
[illegible] 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾[illegible] ॥ ॥௧௮॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾—

𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍋𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥௧௯॥

[illegible] 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌰𑍇𑌵 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌶𑍁𑌭𑍇 ।
[illegible] 𑌦𑍇𑌵𑌗𑌣𑍈𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌨 𑌵𑌾 ॥௨௦॥

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃—

𑌆𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹 ? ।
𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍! 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ॥௨௧॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾—

𑌕𑌾𑌵𑍇𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍[illegible] ।
[illegible] 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃 ॥௨௨॥

𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑍋 [illegible] 𑌯𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 [illegible] ।
𑌮𑌣𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌦𑍀𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ ॥௨௩॥

[illegible] 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 [illegible] 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌚𑌰𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌆𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible] ॥௨௪॥

பூர்ணமான ஐசுவரியம், வீரியம், கீர்த்தி, காந்தி, அழகு ஸாமர்த்தியம், ஆகியகுணங்களால் நிறைந்தவனுய் ஸகல ஜகத்தை யும் சரீரமாகவுடைய மாதவனுய் மதுசூதனனுன பகவான் பிரஸன் னரானுர். (௩௪)

புறகு நாங்கள் செய்த துதிகளால் மிகவும் அன்புகூர்ந்த திரு வுள்ளமுடையராய் "தேவர்களே! தாங்கள் பிரமனை முன்னிட்டு வந்ததினுல் யான் செய்யவேண்டுவது யாது?" (௩௫)

என்று கரந்தெங்கும் பரந்துளனுய் தேவேசனுன பகவான் சொல்லக்கேட்டு நாங்களும் துராத்மாவான இரணியனுடைய பொறுக்கமுடியாத பிழைகளை மகாத்மாவான விஷ்ணுவிடம் தெரிவித்தோம். (௩௬)

"மது" என்ற அஸுரனைக் கொன்ற பகவானும் தன்னுள்ளத் தில் யோஜித்து எங்களை நோக்கி "நானும் நீங்களும் ஓரிடத்தில் ரஹஸ்யமாய் யோஜித்து முடிவு செய்ய வேண்டும். உங்களுக்கு அனுகூலமான விடத்தை யறிவிக்கலாம்." (௩௭)

என்று ஜகன்னுதனுய் ஜகத்சரீரனுய் ஜகதாதாரனுய், நித்ய ஸூரிநிர்வாஹனுனபகவான் அருளிச் செய்த பிறகு நான் உடனே விண்ணப்பம் செய்தேன். (௩௮)

ஸ்வாமி! இரணியன் ஆஞ்ஞையானது தேவர்களாலும் தடுக்க முடியாததாய் எங்கும் செல்லுகிறது. ஆனுல் பூலோகத்தில் மங்கள (௩௯) காமான கதம்பரிஷியின் ஆசிரமத்தில் மாத்திரம் செல்ல வில்லை. (௪0)

என்று தெரிவித்ததும் தேவர்கள் வினவினுர்கள்.

"ஓ பிதாமஹ! இது மிக்கவாச்சரியமாக இருக்கிறது. எத் தேசத்தில் அவனுடைய ஆள்கை செல்லவில்லை. இதை உண்மை யாய் உரைத்தருள வேண்டும்." என்று தேவர்கள் கேட்க நான் சொன்னேன். (௪௧)

காவேரிநதிக்குத் தெற்குப்பக்கத்தில் விருஷபாசலத்திற்கு (அழகர்கோவிலுக்கு) கீழ்புறத்தில் புண்ணியமாய் ஸத்தியமுடை யமணிமுத்தாநதிக்கரையில் பரமாத்மஞானம் பிறந்த பாகவதர்கள் தங்குமிடமாய் நான்கு யோஜனை விஸ்தீர்ணமாய் (யோஜனை— காதவழி. 10-மைல்) கதம்பமகரிஷியின் ஆசிரமமிருக்கிறது. (௪௩)

அதில் தர்மமானது குறைவற்று நடைபெறுகிறதுடன் விளை ந்த தானியங்களோடு உதாரகுணசீலர்களும் நிறைந்திருக்கிறுர்கள் (௪௪)

समाययावपि वाचस्पत्यो लोकपावनः ॥ ॥௪௬॥

भृगुश्चर्षिस्तथा [illegible] तथाप्यश्वत्थामादयः ।
नास्ति सर्वगुणोपेता ब्रह्मणा [illegible] क्षितौ ।
तपसा तेजसा चैव [illegible] ॥௪௭॥

क्रौर्यं दुष्टकृत्यस्य हिरण्यस्य दुरात्मनः ।
[illegible] न जीव्यति तरां दुःखं प्राप्य सर्वदेवताः ॥
[illegible] सर्वेऽपि [illegible] ॥௪௮॥

नारायणो भगवान् हरिं [illegible] देवताः ।
[illegible] ॥
[illegible] ॥௪௯॥

[illegible] ।
विष्णुना [illegible] शतकृत्वना ॥ ॥௫०॥

देवगन्धर्वयक्षाद्यैः [illegible] ।
[illegible] ॥௫௧॥

[illegible] संहत्य [illegible] सर्वदेवताः ।
[illegible] देव! [illegible] देवताः ॥௫௨॥

[illegible] हिरण्यकशिपुं [illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ॥௫௩॥

श्रीभगवान्—

[illegible] ॥ ॥௫௪॥

हिरण्य[illegible] देवजातयः ।
[illegible] ॥ ॥௫௫॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௫௬॥

[illegible] ।
[illegible]

அந்த ஆசிரமம் பூமியில் எற்பட்ட ஸத்தியலோகமோவென்று சொல்லத்தக்கது. (௪௪இ)

பூமி, அந்தரிக்ஷம், ஸுவர்க்கம், இம்மூவுலகங்களிலும் ஸர்வ குணபூர்ணமான ஆசிரமம் வேறில்லை. அதிகமாகச் சொல்லவேண்டுவதென்? கதம்பமாமுனிவரின் தவத்தாலும், மனஸாலும், அவ்வாசிரமம் உயர்ந்ததாயிருக்கிறது. (௪௬)

கெட்ட புத்தியும் செய்கையும் உடைய இரணியனின் உத்தரவானது தேவர்களாலும் தடுக்க முடியாததாயிருந்தாலும் அந்த ஆசிரமத்தில் அணுகமுடியவில்லை. என்று நான் சொன்னவுடன் (௪௭) ஸகல தேவர்களும் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். (௪௭இ)

பிறகு ஸ்ரீநாராயணனும், ருத்திரனும் நானும், இந்திரனும், ஸகலதேவர்களும், அக்கதம்பரிஷியின் ஆசிரமத்தை பிறருக்குத்தெரியாது வந்துசேர்ந்து, எல்லோரும் ஒருமனப்பட்டு, செய்யவேண்டியதை முடிவு செய்து கொண்டோம். (௪௯)

பிறகு நான் "பகலிலும் இரவிலும் அஸ்திரம் விஷம் ஆயுதம் முதலியவைகளாலும்விஷ்ணுவினாலும், சங்கரனாலும், நூறுயாகஞ்செய்த இந்திரனாலும்; தேவகந்தர்வயக்ஷர்கள் முதலியவர்களாலும் (௫0) நான் கொல்லத்தகாத வனாயிருக்கவேண்டும்" என்று என்னை அவ்விரணியன் கேட்டுக் கொண்டான். அப்படியே நானும் தேவாதிகளாலும் புலிமுதலிய பிராணிகளாலும் இறவாதிருக்கும்படி வரமளித்தேன். (௫௧)

ஆகையால் தக்கபடி அஸுரர்களுக்குத் தெரியாமல் யோஜித்து சரணம் புகுந்தவர்களின் ஆர்த்தியைத் தீர்த்தருளவேணும். (௫உ) அந்த துஷ்டனை இரணியனை நரசிங்கமதாகிக் கூர்ந்த நகங்களால்பிளந்து பக்தர்களின் பிரீதியை உத்தேசித்து அவன் பிராணனைப்போக்கவேண்டும்" என்று நான் சொன்னதைக் கேட்ட பகவான் அருளிச்செய்தார். (௫௩இ)

தேவர்களே! உங்களுடைய கஷ்டங்கள் விலகி மங்களமுண்டாகும்படி செய்கிறேன். (௫௪)

இரணியனுடைய புஜபலத்தால் கெடுதியடைந்த தேவஜாதிகளெல்லாம் பயம் நீங்கி ஸந்தோஷத்தை யடையலாம் (௫௫) பிர்மா, சங்கரன், இந்திரன். குபேரன், வருணன், இன்னும் மற்றுமுள்ள தேவர்கள் எல்லோருடைய ஸ்தானத்திற்கும் இந்தக்ஷணத்திலே குற்றமின்றிக் குணம் பெருக்கிவைக்கிறேன். (௫௭)

ப்ராணாநபஹரிஷ்யாமி யாவத்தஸ்ய துராத்மந: ।
ஸுதஸ்ஸிம்ஹாஸநே தாவத் அஸ்து க்ஷணவர்ஜிதம் ॥ ॥௫௮॥

இத்யுக்த்வா பகவாந்தேவ்யா தேவதேவோ ஜகத்பதி: ।
ஹிரண்யஸ்ய வதார்த்தாய திரோதாத் ஜநார்தந: ॥ ௫௯ ॥

இதி ஶ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணே
ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
வர்ண்யக்ஷேத்ரப்ரஶஸ்தே
ஶ்ரீமுஷ்ணவராஹமாஹாத்ம்யே
த்விதீயோऽத்யாய:
ஸம்பூர்ண: ॥

ஶ்ரீஸௌம்யநாராயணாய நம: ॥

அத த்ருதீயோऽத்யாய: ॥

தத: க்ஷீராப்திநாதோऽஸௌ பகவாந் ஸ்வாலயாந்நித: ।
ஶங்கசக்ரம் ஸமாஹ்ருத்ய ஸத்வரம் வாஸுதேவத: ॥ ௧ ॥

ஹிரண்யகஶிபோ: க்ஷிப்ரம் வக்த்ரம் ஶப்தம் ஸம்ப்ரத !
வக்த்ரம் வஸுந்தராயாஶ்சித்யஸ்ஸாக்ஷாத்ஸ்தவத: ॥ ॥௨॥

ததோ த்யுக்த்வா மஹாதேஜா: பூர்ணஸ்ய பரமேஷ்டிந: ।
தஸ்ய ஜஜ்ஞே ப்ரியஸுதோ பகவத்தேஜஸாந்வித: ॥௩॥

ஜாதே ஸுதே மகாராஜே ப்ரஹ்லாத இதி நாமத: ॥௩½॥

தஸ்மிந் பஞ்சமவர்ஷீயே ஶுக்ராசார்யஸ்ய ஸந்நிதௌ ।
ஸநக்ஷத்ரஶிக்ஷாயாம் உஶநா ஹஸ்தே மஹாத்மந: ॥ ॥௪½॥

கெட்ட எண்ணமுடைய இரணியனின் பிராணன்களை அப ஹரிக்கும் வரை இந்த ஆசிரமத்திலேயே வஸித்திருங்கள்." (௫௮)

என்று தேவதேவனுய் ஜகத்பதியான ஸ்ரீமன் நாராயணன் சொல்லி இரணியனைக் கொல்லவேண்டி மறைந்தார். (௫௯)

என்று பிர்மாண்டபுராணத்தில்
ஸநத்குமாரஸம்ஹிதையில்
புண்ணியக்ஷேத்ரப் பிரஸ்தாவத்தில்
ஸ்ரீ கோஷ்டபுர மகிமையில்
இரண்டாவது அத்தியாயம்
பூர்த்தி பெற்றது.

ஸ்ரீ ஸௌமிய நாராயணுயநம:

மூன்ருவது அத்தியாயம்.

பிறகு பாற்கடலுக்கதிபதியான பகவான் அதி சீக்கிரத்தில் தன்பக்கத்தில்நிற்கும் தனக்கிஷ்டனுன "சங்குகர்ணன்" என்பவனை யழைத்து "ஓ நல்ல விரதானுஷ்டானம் செய்த சங்குகர்ண! நீ (௧) சீக்கிரத்தில் இரணியகசுபுவின் மனைவியான வஸந்தமாலைக்குப்புத் திரனுய்ப்பிறக்கவேண்டும்" என்று பக்தர்களிடத்தில் அன்புகூர்ந்த பகவான் கட்டளையிட்டார். (௨)

மகாதேஜஸையுடைய சங்குகர்ணனும் அப்படியே ஆகட்டும் என்று சொல்லி பகவானை நமஸ்கரித்துவிட்டு தேவத்துவேஷியா ன இரணியனுக்கு பகவானுடையதேஜஸையுடையனுய் பிரியமான புத்திரனுய்ப் பிறந்தான். (௩)

அவ்விரணியனும் இப்புதல்வன் பிறந்தவுடன் விசேஷமாய் ஸந்தோஷத்தைச் செய்வதால் இவனுக்கு "பிரஹ்லாதன்" என்று நாமகரணம் செய்தான். (௩இ)

இப்புத்திரன் ஐந்தாவது வயதையடைந்தவுடன் அக்ஷராப்பி யாஸம் செய்யவேண்டி குருவான சுக்கிராசாரியரை அன்புடன ழைத்து மகாத்மாவான அவர் கையில் புத்திரனைக்கொடுத்தான். (௪இ)

𑌸𑍁𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍋𑌪𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌤𑍍 ॥

𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌦 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰! 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌤𑍇! ।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌶𑌾𑌸𑌤𑍍 𑌸𑌹𑍃𑌦𑌯𑌃 𑌕𑌶𑌿𑌸𑍍𑌸𑍂𑌨𑍁𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌃 ॥௬॥

𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌜𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌸𑌃 ।
𑌨𑌾𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌤𑍍 ॥௭॥

𑌸𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌵 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌹𑌰𑍇𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌏𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌵𑍋𑌚𑌤 ॥௮॥

𑌗𑍁𑌰𑍁𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍌 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍌 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌬𑌭𑍂𑌵𑌤𑍁𑌃 ।

𑌸 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑍀𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌮𑍇𑌵𑌾𑌪𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 ।
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍃𑌶𑍋𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃 ॥

𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌾𑌨𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹𑍂𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌆𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌕𑌮𑌾𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌘𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑌿 ।
𑌗𑍁𑌰𑍂𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌸𑍍𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌤𑍇! ॥ ॥௧௧॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌹𑍃𑌦𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍍 ।
𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌵𑌿𑌤𑌰𑌙𑍍𑌗𑌤𑌃 ॥௧௨॥

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌽𑌽𑌸𑌨𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ।
𑌜𑌜𑍍𑌵𑌾𑌲 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌶𑌿𑌖𑌰𑍇 𑌹𑍁𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌿𑌵 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌰𑌾𑌟𑍍 ॥௧௩॥

𑌮𑍂𑌰𑍍𑌖𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑌾𑌪 𑌮𑌹𑌤𑍀𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌵𑌤𑍁? ।
𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍂𑌣𑌾𑌽𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥௧௪॥

𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌵𑌦𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍂𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥௧௫॥

𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍
𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌵𑌧𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௧௬॥

அவரும் நல்ல நக்ஷத்திரத்தில் நல்ல லக்கினத்தில் இந்தப்பிரஹ்லாதனுக்கு அக்ஷராப்பியாஸம் செய்துவைத்தார். (அதாவது) (௫)

மகா புத்திசாலியான புத்திரனே! "ஹிரண்யாய நம: என்று சொல்லு" என்று சுக்கிராசார்யர் ஸந்தோஷத்துடன் இரணிய புத்திரனைக் குறித்துக்கட்டளையிட்டார். (௬)

அந்தப்பிரஹ்லாதரும்'நமோநாராயணாய'என்று சொல்லிவிட்டு வாய்திறவாதிருந்தார். குருவும் மறுபடியும் இரணியன்பெயரைச் சொல்லும்படி அக்ஷரங்களைச் சொல்லிவைத்தார். பிரஹ்லாதரும் (௭)
உத்தமமான விஷ்ணுவின் அஷ்டாக்ஷரத்தையே மறுபடியுமுரைத்தார். சுக்கிராசார்யரும் அடிக்கடி இரணியன் பெயரைச் சொல்லும்படி சொல்லிவைத்தார். குரு சொல்லச்சொல்ல இவரும் திரு(௮)
வெட்டெழுத்தையே சொன்னார். இவ்விதமே சொல்லிப் பிறகு குரு சிஷ்யர்களிருவரும் வாய் திறவாதிருந்தார்கள். (௯)

அஸுர குருவும் "இதென்ன ஆச்சரியம்" என்று மனதில் எண்ணிக்கொண்டு இரணியனுக்கு நடுங்கி அவன் ஸமீபம் சென்று புத்திரன் சொல்லும் வார்த்தையை அரசனிடத்தில் தெரிவித்தார்(௰௧)

இதைக்கேட்டு இரணியனும் சீக்கிரத்தில் புத்திரனை வரவழைத்து மடிமேல் வைத்து உச்சிமுகந்து "புத்திமானான புத்திரனே! நீ குரு சொல்லும் வார்த்தையைச் சொல்" என்று சொல்லக் கேட்ட பிரஹ்லாதரும் மனமகிழ்ந்து பக்தர்களினிடரை நீக்கும் ஹரியை ஸ்மரித்து "நமோநாராயணாய" என்ற நலந்தரும் சொல்லைத் தன் தந்தையின் முன்பிலும் சொன்னார். (க௨)

அப்பொழுது அந்த வசனத்தைக் கேட்டு அரசனாய் சிங்காசனத்திலிருந்தவிரணியன் அக்னிகுண்டத்தின் மத்தியில் ஹோமம் செய்யப்பட்ட அக்னிபோல் ஜ்வலித்தான். கோபத்தால் பொறி(க௩)
கலங்கினான். நமக்கும் இதென்ன நேர்ந்தது என்று சொல்லிக்கொண்டு மோகித்து மறுபடியும் குருவைக்கொண்டு தன் பெயரை புத்திரனுக்குச் சொல்லிவைக்கும்படி செய்தான். (க௪)

பிரஹ்லாதரும் முன்போலவே "நமோநாராயணாய"வென்றே சொன்னார். அநேகந்தடவை குரு "நமோஹிரண்யாய"வென்றும் உடனே பிரஹ்லாதர் "நமோநாராயணாய" வென்றும், சொல்லிக்கொண்டே நின்றார்கள். (க௫)

பிறகு மகாதேஜஸையுடைய ஹிரணியன் கோபங்கொண்டு ஸமீபத்தில்நிற்கும் ஸேவகர்களுக்கு இப்புத்திரன் தண்டிக்கக்கடவனென்று பின்வருமாறு உத்தரவு செய்தான். (அதாவது) (க௬)

பஶ்யதாம் ஶ்ருண்வதாம் பாபேஶேஷு ஹ்யதாமிந்த்³நா ஹ்ருத³ம் ॥
ஸ்வயம் பாபேஶேஷு ப்ரதே³ஶேஷு ஸ்வா க்ஷிப்யதாமேஷு பாஶகே ॥

ஶ்ரீராமஸ்ய ஶேஷஶிவரம் பாத்யதாமேவ்யயஶ்ஶிரா꞉ ।
க³ஜாநாம் பா⁴ரத꞉ க்ஷிப்த்வா த³பேஷு꞉ காலிஶநிஷ்டு²ரை꞉ ॥

பஶ்யதாம் ஸர்வலோகாநாம் த³ம்ஷ்ட்ராகோ³புரவி நிஷ்டயம் ।
ஶாந்திமாராத்⁴யதாம் க்ஷிப்ரம் ஶிதஶக்திநிக்ருத்யதாம் ।
ஸ்வமாஜ்ஞாபயது ராஜா ப்ருதி²வ்யாம் க்³ருஹாக³ரம் ॥௧௯॥

இத்யேவமார்த³ம் பௌ³ஸ்ய த³ம்பி⁴தோ தை³த்யபாலக꞉ ।
ஹரிஸம்ஸ்மரணம் குர்வந்து ஶ்ரீமத³ஷ்டாக்ஷரம் ஜபந்து ॥

நாபாப கிஞ்சித்க்ருதிம் ஸர்வீஹஶ்ரித்வா ஸர்வஹ்ருஷ்டய꞉ ॥

ஸந்தப்ய த்³தா³க³மேவம் ராஜேந்த்³ர ஹ்ருத்வா வ்ரஜிஜ்ஞபந்து ॥௨௧॥

ப்ரஶ்ரேயத ஶ்ரீக³ஹ்ருத³யோ ஹ்ருஷ்ட꞉ ஸுஸ்ஶிரோபாஹ꞉ ।
நிக்ருத்ய ஸஞ்ஜ்ஞமநோ வ்யாகாமீஹரிதவிக்³ரஹ꞉ ।
ஸஹாமேஷ்ய ஸ்தி²த꞉ ப்ராஜ்ஞேமுத்³யாமாஸ மந்த்ரிபி⁴꞉॥௨௩॥

தத꞉ பார்த²ம் ஸமாஹூய ஸாந்த்வயாமாஸ ஸாத³ரம் ।
மாஹாத்ம்யஞ்ச கோ³வர்த⁴நாக்²யம் நாதிக்ராமே மஹாமதே! ॥௨௪॥

ஶ்ரீமந்த்ரம் பபநம் ஹரியோ மமேவ கோ³ரோஸ்தயா ।
இத்யுக்த்வா கா³ரணா ஸந்நிதா⁴ந் நாம வ்யாஹாரயத்ததா ॥

ப்ருத²க்³ஜோऽபி யதா²ப்ரியம் மந்த்ரமஷ்டாக்ஷரம் ஜபந்து ।
ஜஜாப தத்ர ந꞉ ஶ்ராவ்யா தை³த்யராஜஸ்ய நாபமே꞉ ।
க்ருத்வா ஸ்தி²தஸ்வயா ப்ராக்ஞா நாராயண இதி ப்³ருவந்து ॥

இவனை உபத்திரவப்படுத்துங்கள், கயிற்றினல் கட்டுங்கள், நெருப்பினல் தகித்துவிடுங்கள், கயிற்றினலிறுகக் கட்டிக் கடலின் நடுவில் போடுங்கள். மலையின் உச்சியிலேற்றித் தலைகீழாகத்தள் ளுங்கள், யானைகளின் முன் நிறுத்தி வஜ்ராயுதத்திற்கு நிகரான தந்தங்களால் குத்திக்கொல்லச் செய்யுங்கள். உக்ரமான பாம்புக (கஅ) வின் பற்களால் இரக்கமின்றிக்கடிக்கச் செய்து இறக்கச் செய்யுங் கள். சூலத்தை நட்டு அதிலேற்றி கூரார்ந்த வாளாலறுத்துவிடுங்கள்.

என்று இவ்விதம் அரசனை இராணியன் உத்தரவுசெய்து தன் அரண்மனைக்குட் புகுந்தான். (ககூஇ)

அரசன்கட்டளைப்படி ஸேவகர்கள் மிகுந்த சிக்ஷைகளெல்லாம் செய்தும் பாலனை பிரஹ்லாதர் பாபஹாரியான ஹரிஸ்மரணம் செய்துகொண்டு "குலந்தரும் செல்வம் தந்திடுமடியார் படுதுய ராயினவெல்லாம் நிலந்தரஞ்செய்யும் நீள்விசும்பருளுமருளொடு பெருநிலமளிக்கும் வலந்தரும் மற்றுந்தந்திடும் பெற்றதாயினுமா யின செய்யும் நலந்தரும் சொல்லை நான் கண்டுகொண்டேன் நாராயணவென்னும் நாமம்" என்றப்பிரகாரம் திருவெட்டெழுத் தையே ஜபித்து நின்றதால் மிகவும் ஆனந்தபூர்ணராய் சரீரத்தில் உபத்திரவத்தால் வேறுபாட்டைக் கிஞ்சித்தும் அடையவில்லை. (உக)

இவ்விதம் தாங்கள் செய்த சிக்ஷைகளையும், அதனல் புத்திரனு க்கு ஓர் தீங்குமில்லாமையையும் ஸேவகர்கள் அரசனிடமறிவித்தார்கள்

இதைக்கேட்ட இராணியனும் பொறிகலங்கி வஸ்திரம் நழுவ தலைமயிர் விரிய, மனம்பதைக்க, சரீரம் நடுங்கப்புறப்பட்டு ஸபை யின் மத்தியிலிருந்து நல்ல புத்தியுள்ள மந்திரிகளுடனலோசித்து முடிவு செய்தான். (உ௩)

பிறகு புத்திரனையழைத்து "நீ புத்திசாலியாகையால் பிதா வான என் வாக்கியத்தையும் குருவின் வாக்கியத்தையும் தட்டா தே. என்னுடையவும் உன் குருவினுடையவும் வார்த்தைகளைக் கேட்பாயாக" என்று ஸமாதானமாகச் சொல்லிவிட்டு அப்பொ (உ௪) ழுதே குருவைக்கொண்டு தன் பெயரைச் சொல்லிவைத்தான். (உ௫)

பிரஹ்லாதரும் முன்போலவே ஹரியின் அஷ்டாக்ஷரத்தை யே சொல்லி நின்றார். (உ௫இ)

தானவபதியான இராணியன் அதே வாக்கியத்தைக் கேட்டு கோபங்கொண்டு அக்கினிபோல் ஜ்வலித்து "அடே நீ சொல்லும் நாராயணன் எங்கிருக்கிறான்?" என்று கேட்டான். (உசுஇ)

ப்ரஹ்லாதோऽபி தத: ஶ்ருத்வா ஹிரண்யகஶிபோர்வச: ।
கம்பீரார்த்தம் வாக்யம் ஸஹாமாத்யோ மஹாமதி: ।
ராஜந்! ஶ்ருணுஷ்வ ஐகாக்ர்ய மநா ஹ்யேகோऽஸ்மாத்ருஶ

ஆபோ நாரா இதி ப்ரோக்தா ஆபோ வை நரஸூநவ: ।
தா யதஸ்யாயநம் ப்ரோக்தம் தேந நாராயண: ஸ்ம்ருத: ।
ஏவம் வதந்தி வேதஜ்ஞா: ஸத்யார்த்தஸத்த்வதர்ஶிந: ॥ ௨௯ ॥

. . . .

வேதவித்பிர்மஹாப்ராஜ்ஞைர்வேதேஷு பரிகீர்த்யதே ।
ஸர்வாத்மஸு ஸர்வயோநிஸ்ஸர்வஸ்ஸர்வஸாக்ஷிக: ।
ஸர்வஸ்வாத்மா ஸர்வஸாக்ஷீ ஸர்வம் நாராயணாத்மகம் ॥ ॥௩௧॥

தஸ்மாத்ஸ்வாஸ்ய வஸதி யஸ்மாதேவ விஶேஷத: ।
ஸ ஏவ விஶ்வம் விஶ்வாத்மா விஶ்வாதீதோ ஜகத்குரு: ॥ ௩௨ ॥

தஸ்மாத் "நாராயணாயே"தி மந்த்ரம் ஜப ஸதா கரோ!
ஏதந்மந்த்ராஸ்ய ராஜேந்த்ர ஜபதாம் த்ரிஸந்த்ர்யம் ।
ஏதஸ்மிந்நபி ஸர்வாத்மா ஸந்நம் வஸதி தே மதே! ॥௩௩॥
இதி நிஶ்சித்ய ஸந்ராஜ: ஸந்நம் வாஶ்வமதம் ரக்ஷா ।
கரேணாஹோயஸமவஜ்ஞாவதமேவ தேவ ॥ ॥௩௪॥

ததா ஸந்தோர வோஷ: ப்ராதுராஸீந்மஹாவய: ।
ததோகண்ட்ய மஹாநாத மேகம்ரஹ்மாந்தம் ।
உத்தாய வாஸநாத்தூர்ணம் ப்ரஹ்மாஸந்நாயக: ॥ ௩௫ ॥

பிறகு பிரஹ்லாதரும் இரணியன் சொன்னதைக்கேட்டு பகவத்விஷயத்தில் நிலைநின்ற புத்தியுடையவராகையால் ஸபையின் நடுவில் உத்தரம் சொல்லுகிறார். (உஎஇ)

அஸுரோத்தமனான அரசனே! நாம் சொல்லுவதை வேறிடத்தில் மனதைச் செலுத்தாமல் தாம் கேட்கவேண்டும். (உஅ)

ஜலங்கள் "நாரங்கள்" என்று சொல்லப்படும், ஜலங்கள் நரனான (நித்தியனான்) பகவானிடமிருந்து பிறந்ததுபற்றியே. அந்த ஜலங்களையே வாஸஸ்தானமாகக்கொண்டவராகையால் "நாராயணன் என்று சொல்லப்படுகிறார்" என்று உண்மையையறிந்த மனு முதலிய ஸ்மிருதி கர்த்தாக்கள் அறிவிக்கிறார்கள். (உகூஇ)

வேதங்களிலும் அவையறிந்த புத்திமான்களால் எல்லாஆத்ம வஸ்துக்களிலும் உள்ளிருப்பவனுமாய் எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் காரணமாயும், எங்கும் நிறைந்தும், எல்லாவற்றையும் நேரில்பார்த்தும், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாய், எல்லாமவனேயாய் விளங்குமவனே "நாராயணன்" என்று தெளிவாய் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது(ஙக)

ஆகையால் அனுகூலரான எங்களிடத்திலும், விசேஷமாய் பிரதிகூலரான உங்களிடத்திலும் வஸிக்கிறார். அவனே படர் பொருள் முழுவதுமாய் உடன்மிசையுயிரெனக் கரந்தெங்கும் பரந்துளனாய் ஸகலவிலக்ஷணனாய் ஜகத்குருவாய் நிற்கிறான். (ஙஉ)

ஆகையால் ஓ குருவே! தாமும் எப்பொழுதும் "நமோநாராயணாய" என்ற மந்திரத்தையே ஜபித்துக்கொண்டிரும். (ஙஉஇ)

என்று சொன்ன வாக்கியத்தைக் கேட்ட அஸுரநாதனான இரணியன் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கும் பிரளயகாலாக்னிக்கு நிகரானவனாகி "அடே துர்புத்தியே! நீ எங்கு முளனாய்ச்சொன்னவன் இங்கிருக்கிறானா?" என்று அதட்டிக்கொண்டு கோபத்தோடு (ஙஙஇ) வஜ்ராயுதம்போல் கடினமான கையால் பக்கத்திலிருந்த தூணைத் தட்டினான். (ஙசஇ)

அங்கப்பொழுதே அவன் பயப்படும்படியான சப்தமொன்றுண்டாயிற்று. (ஙரு)

அஸுரபதியும் தனக்கும் நடுக்கத்தைச் செய்யக்கூடியதாய் அற்புதமான பேரோசைகேட்டு சிங்காசனத்திருந்து திடுக்கிட்டெழுந்து திகைத்து நின்றான். (ஙசு)

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌪𑍁𑌰𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌷𑍍𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ ॥௨௭॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇
𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑍇
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌪𑍁𑌰𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃
𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌧𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌆𑌵𑌿𑌰𑍍𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌰𑌹𑌰𑌿𑌰𑍍𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ ॥௧॥

𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸 𑌸𑍁𑌰𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑍀 𑌕𑍋𑌪𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑌧𑍋𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌸 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌯𑌯𑍌 𑌤𑌦𑌾 ॥ ॥௨॥

𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌰𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌦𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌵𑌿𑌰𑌂 𑌰𑍋𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ॥௩॥

𑌜𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌚 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌵𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌵𑍃𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌫𑌣𑌿𑌨𑌃 𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑌾𑌶𑌿𑌨𑌃 ॥ ॥௪॥

𑌆𑌸𑍀𑌦𑌶𑍇𑌷𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌯𑌙𑍍𑌕𑌰𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌤𑍍𑌯𑍁𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑌨𑌯𑍋𑌰𑍍𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌨𑌰𑌸𑌿𑌂𑌹𑌯𑍋𑌃 ॥ ॥௫॥

பிரஹ்லாதரும் பகவத்பக்தியுள்ளவராகையால் தெளிந்த சிந்தையராகி நற்பொருளாய் நற்றுணையான நாராயணனது திருவெட்டெழுத்தையே ஜபித்துக்கொண்டு தேவானுக்கிரகத்தைத்தரும் முத்திரையாகத் தடக்கை கூப்பிநின்றார். (௧௭)

என்றுபிர்மாண்டபுராணத்தில்
ஸநத்குமாரஸம்ஹிதையில்
புண்ணியக்ஷேத்ரப் பிரஸ்தாவத்தில்
ஸ்ரீ கோஷ்டபுர மகிமையில்
மூன்றாவது அத்தியாயம்
பூர்த்தி பெற்றது.

ஸ்ரீ ஸௌமிய நாராயணாயநம:

நான்காவது அத்தியாயம்.

பிறகு பக்தர்களின் துரிதங்களைப்போக்கும் பகவான் தேவத்துவேஷியான இரணியனைக் கொல்லவேண்டி அவன் தட்டின தூணின் மத்தியில் நரசிங்க ரூபமாய்த் தோன்றினார். (நரசிங்க ரூபம்—மனிதரூபத்தோடு சேர்ந்த சிங்கவுருவம்.) (௧)

அப்பொழுது அவரைக்கண்டு இரணியன் கோபத்தால் சிவந்த கடைக்கண்ணுடையனாய் கத்தியையேந்திக்கொண்டு தூணுக்கு ஸமீபத்தில் ஓடினான். (௨)

அக்காலம் பார்த்தவர்களுக்கு மயிர்சிலிர்க்கும்படி ஆச்சரியகரமான யுத்தமானது தேவனான ஸ்ரீநரஸிம்மனுக்கும் துராத்மாவான இரணியனுக்கும் வெகுநேரம் நேர்ந்தது. (௩)

அந்த யுத்தமானது இந்திரனுக்கும் விருத்திராஸுரனுக்கும், ருத்திரனுக்கும் திரிபுரனுக்கும், புலிக்கும் நாய்க்கும், கருடனுக்கும் ஸர்ப்பத்திற்கும்போல் எல்லா லோகங்களுக்கும் பயமுண்டாக்கும் (௪)
படியாய் ஆச்சரியமாய் ஒப்பற்றதாயிருந்தது. (௫)

தஸ்மிந்து ரணே ஸாரஸிபஞ்சேஷுபாணஜவ வாரண: ।
நரஸிம்ஹம் ப்ரதி யயௌ ஶரணோர்தீ²விமோக்ஷயே ॥ ॥௬॥

தஸ்மிந்து பர்வதே ஶஸ்த்ராணி விவிதா⁴நி ஜநார்த³நே ।
வாஸிதோ வாஸிதாராபி⁴: கரீந்த்³ரோ பர்வதே யதா² ॥ ॥௭॥
ப்ரயுக்தே தைத்யஶஸ்த்ராணி ஶஸ்த்ராணி விவிதா⁴நி ச ॥௭இ॥
ததோ நரஹரி: க்ரோதா⁴த் தீவ்ரமாஹாரயத் ப்ரபு⁴: ॥௮॥

பா³ஹுநா தஸ்ய தை³த்யேந்த்³ரஸ்ய ஜக³தாமபி ।
பத்³மபத்ராயதம் ஶஸ்த்ரம் விதா³ர்ய ஹதபக்ஷஸா ।
கரம் ஸ்வரூபேணாஸ்ய ஜக்³ராஹ நரகேஸரீ ॥ ॥௯இ॥
ததோ நரஹரி: ஸ்ரீமாந் ஸுரைராவ்ருத: ஸ்வயம் ॥
நகை²ர்விதா³ரயாமாஸ தஸ்ய வக்ஷ:ஸ்த²லம் க்ஷணாத் ॥௧௦இ॥
தஸ்யாந்த்ரமாலாமாதா³ய தா⁴ரயந்நரகேஸரீ ।
ஶோப⁴மாநோ'ப⁴வத்தத்ர ஹிமவாநிவ ॥ ॥௧௧இ॥

ஏவம் தை³த்யபதேஸ்தஸ்ய ஹிரண்யஸ்ய து³ராத்மந: ।
வத⁴ம் சகார ப⁴க³வாந் ப்ரஹ்லாத³ஸ்ய ச ॥ ॥௧௨இ॥
தஸ்மிந்து ஹதே ஜக³தீத³ம் ஸ்வஸ்த²மாஸீத் ஸதா³ ॥ ॥௧௩॥

ஸர்வம் ப்ரஸந்நமப⁴வத் ஸர்வதோ வாதி மாருத: ।
நிர்மலாநி ப⁴வந்தி ஸ்ம நக்ஷத்ராணி விஶேஷத: ॥ ॥௧௪॥

ஸர்வம் ஸ்வஸ்த²மபூ⁴த்தஸ்மிந் தை³த்யபதௌ ஹதே ।
நிவ்ருத்தம் ஜக³தோ து³:க²ம் தஸ்ய ப்ரத்யுத்தமம் ॥௧௫॥
வித்³ருதா: ஸர்வஶஸ்த்ராணாம் ஸஹ ஸந்துஷ்டமாநஸா: ।
ஸ்வகீயம் பத³மாஸேது³: ஶக்ரப்ரமுகா²: ஸுரா: ॥ ॥௧௬॥

ஸுஹ்ருத்³பி⁴ர்மாநவம் ஸர்வம் பா³ந்த⁴வைஸ்ததா² ।
ஸ்வஸ்த²ம் ஸ்வஸ்தா²நாம் ச தே³ஶாநாம் ஸர்வலோகாநாம் ॥௧௭॥

பார்தி²வஸ்ய ததா² தஸ்ய து³ர்வ்ருத்தஸ்ய ஸர்வஶோ'பி ।
தஸ்மிந்து தே³ஶே ஸ ச தா³நிவ்ருத்தாநாம் பார்தா²ஸ்தத² ।
ப்ரத்யம் பரம் ப்ராணிநாம் தத்ராஸ்ய தா³நம் தடா² ॥௧௮இ॥

அந்த யுத்தத்தில் தேவசத்துருவான இரணியன் மதம்பிடித்த யானைபோல் நரஸிம்மனோடெதிர்த்தது எரிகிற நெருப்பில் வீழ்ந்த விட்டிபோலிருந்தது. (சு)

இரணியன் அந்த நரஸிம்மபகவானிடத்தில் உறுதியுள்ளமலை மேல் மேகம் ஜலங்களைப் பெய்வதுபோல் அநேக ஆயுதங்களைப் பொழிந்தான். அவன் போட்ட ஆயுதங்கள் யாவும் சிதறிவிட்டன. பிறகு ஸ்ரீ நரஸிம்மனும் அடங்காத கோபத் (எஇ) தையடைந்து ஜனங்களின் ஹிதத்திற்காக தேவசத்துருவான இர (அ) ணியனைக் கொல்லவேண்டி, கத்திகள் முதலியவாயுதங்களைத் தரித்து நிற்கும் சத்துருவான அவனை கோபத்தால் நெற்றியிலேறிய கண்ணால் அழலவிழித்து அவனுடைய தலைமயிரைப் பிடித்துக் கொண்டார். (கூஇ)

பிறகு மிக்க தேஜஸையுடையராய் சீர்மன்னு சிங்கப்பிரான் சத்துருவான இரணியனைத்தன் மடிமேலேற்றி க்ஷணப்பொழுதில் (கம்) இரணியனாகத்தை (ஆகம்—மார்பு) கூரார்ந்தவள்ளுகிரால் கீண்டு (கூர்மையுள்ள வலிய நகங்களால் கிழித்து) குடல்மாலை சீரார்திரு (மஇ) மார்பின்மேல் சேர்த்துக்கொண்டார். அப்பொழுது தாதுக்களால் (கக) (தாது—காவிகள்) நிறைந்த இமயமலைபோல் இருந்தது. (ககஇ)

இவ்விதம் பகவான் ஸகலலோகங்களின் க்ஷேமத்திற்காகவும் பிரஹ்லாதரை ஸந்தோஷமடையும்படி செய்வதற்காகவும் துராத்மாவாய் அஸுரபதியான இரணியனுடைய வதத்தைச்செய்தருளினர்.

அந்தவிரணியனிறந்தவுடன் இவ்வுலகங்களெல்லாம் பெருநலம் பெற்றன. சந்திரனும் சூரியனும் ஸுகமாய் ஸஞ்சரித்தார் (கங) கள். காற்றும் நன்மணம் பொருந்தி வீசிற்று. நக்ஷத்திரங்களும் மிகவும் ஒளிபெற்றன. ஸூர்யனுதித்தவுடன் இருள் நீங்குவது (கச) போல் இரணியனிறந்தவுடன் ஜகத்தின் துயர்தீர்ந்து ஸர்வமங்கள மாயிற்று. சங்கரன் முதலிய எல்லா தேவர்களும் துன்பம் நீங்கி (கரு) இன்பம் நிறைந்த மனமுடையவர்களாய் அவரவர்களின் பதவியையடைந்தார்கள். (கசு)

நானும் எல்லா அபீஷ்டங்களையும் தரக்கூடியதாய் தேவர்களாலும் அணுகமுடியாத தனது தேஜஸால் ரக்ஷிக்கப்பட்டதான எந்த தேசத்தில் கதம்பமுனிவர் பிரமனை என்னைக்குறித்துத்தவம் செய்துகொண்டிருக்கிறரோ அத்தேசத்தில் அக்கதம்பமுனிவரின் மங்களமங்களமான ஆசிரமம் சென்று "வேண்டும் வரத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளும்" என்று கதம்ப முனியைக்குறித்துச் சொன்னேன். (கஅஇ)

௧௭ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑍁𑌷𑍍𑌣𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃—

𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍! 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍! 𑌮𑌮 𑌮𑍇 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ।
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌨𑌿𑌲𑌯𑌂 𑌶𑌯𑌿𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌗𑍍𑌰𑌤𑍇𑌜𑌸𑌮𑍍 ।
[illegible] 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍍 ॥௨௦॥

𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑍇 𑌹𑌨𑌨𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌨𑌾𑌰𑌸𑌿𑌂𑌹𑌵𑌪𑍁𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍! 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍀𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯 [illegible] ॥௨௧॥

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌦𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌯𑍋𑌨𑍌 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑍌 ।
𑌮𑌯𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌮𑌾𑌹𑍂𑌯 [illegible] ॥ ௨௨ ॥

𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 [illegible] ।
[illegible] 𑌸𑌾𑌧𑌯𑌾𑌨𑌘 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥ ॥௨௩॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌮𑌮 [illegible] 𑌤𑌦𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌯 [illegible] ।
[illegible] 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑌶𑌿𑌵𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 ॥ ॥௨௪॥

𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍 [illegible] 𑌪𑌾𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑌕𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
[illegible] 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌰𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥௨௫॥

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌷𑍋𑌡𑌶 ।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵 [illegible] 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾𑌜𑌨𑌮𑍍 ॥ ௨௬ ॥

[illegible] 𑌜𑌵𑌾𑌹𑌾𑌦𑌿 [illegible] ।
[illegible] 𑌸𑍁𑌤𑌰𑌾𑌮𑍍𑌕𑍍𑌷𑌰 [illegible] ।
[illegible] 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 [illegible] ॥௨௭॥

[illegible] 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌪𑌾𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯 [illegible] ।
[illegible] 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 [illegible]

இதைக்கேட்ட கதம்பமுனிவர் சொல்லுகிறார்.

நற்குணம் நிறைந்த பிரமனே! தமக்கு வந்தனம். தாம் எனக்கு வரம் கொடுக்கத் திருவுள்ளம்பற்றினால் மிக்க தேஜஸுடன் பாற்கடலில் பள்ளிகொண்ட பரமனையும், தேவர்களினிடரை நீக்கக்காக்ஷி தந்து நின்ற பிரபுவாயும், அத்தேவர்களின் நடுவில் இரணியவதம் செய்ய ஆலோசனத்திற்காக வீற்றிருக்குமவராயும், (உ௰)
நரஸிம்மனாகி இரணியனைப் பிடித்து நிற்குமவராயும், அவன் மார்பைப் பிளந்து அவனைக்கொன்றவராயுமுள்ள பகவானுடைய திவ்விய மங்கள விக்கிரகத்தைக் கண்ணாரக்கண்டு களிக்கும்படியாய் அனுக்கிரகிக்கவேண்டும். (உக)

என்று கதம்பமகரிஷியானவர் கேட்டுக்கொண்டஸமயத்தில் "மயன், விசுவகர்ம்மா" என்ற இரண்டுசில்பிகளை அழைத்து, "நீங் (உஉ)
கள் அழகியதாயும், உன்னதமாயும், பூலோகத்திற்கு அலங்காரமாயும், மூன்றுதளமுள்ளதாயும், தேவார்ஹமானதுமான ஓர் விமானத்தை ஸாவதானமாய் உங்கள் திறமையைக்காட்டி யமைக்கவேண்டும்." என்று நியமித்த பிறகு அவ்விருவர்களும் எனது ஆஞ் (உ௩)
ஞையைத் தலைமேற்கொண்டு, மூன்றுதட்டுள்ளதாய், தேவார்ஹமாய், குற்றமற்ற விமானத்தைச் செய்து முடித்தார்கள். (உ௪)

இவ்விமானம் எல்லாருடைய பாவத்தைப்போக்கிப்புண்ணியதமமாய் நலத்தைத் தரக்கூடியது. ஸேவிப்பவர்களுக்கு இப்பூவுலகில்கொண்ட பெண்டிர்மக்களுடன் வாழ்வையும் பிறகுவானுலகில் அடியார்கள் குழாங்களோடுடன் கூடிய அந்த மின்பேரின்பத்தையும் தரும். (உ௫)

உலகத்தில் உத்தமவிமானங்களுக்குள் பதினாறு விமானங்கள் உத்தமமானவைகள். அவைகளிலும் இது சிறந்தது. மிகவும் உயர்ந்தது. (உ௬)

மூன்று தளங்களுடன் கூடிய இந்த விமானம் மூன்று பதங்களுடன்கூடிய மூலமந்திரம்போன்றதாயும் (அதின் சுருக்கமான) மூன்றெழுத்துகளுடன் கூடிய பிரணவம்போன்றதாயும் விளங்குகிறது. (உஎ)

இதின் தென்புறத்தில் இரணியனைப் பிடித்தும் அப்படியே வடபுறத்தில் இரணியனை வதம் செய்தும் நிற்ற ஸ்ரீநரஸிம்மவிக்கிரஹங்களையும், முதல்தளத்தில் "வெள்ளைவெள்ளத்தின்மேலொ (உஅ)

௧௮ श्रीगोष्ठीपूर्णमाहात्म्ये [illegible]ऽध्यायः ॥

पूर्णः क्षीराब्धिनाथस्य रूपं पन्नगशायिनः ॥२९॥
स्थापयित्वा ततो मध्ये [illegible] च पूर्णः पूर्णः ।
[illegible]तस्य महाविष्णो[illegible] ॥३०॥
रूपं च सर्वदेवानां रूपैर्वै [illegible] ।
स्थापयित्वा तु तत्र तेषां यथायोग्यं [illegible] ॥
मध्ये स्थितत्वाद्देवानां स्थितं नारायणाह्वयम् ।
[illegible] ॥ ॥३२॥
दक्षिणां दिशमाश्रित्य स्थितत्वाद्दक्षिणेश्वरः ।
उत्तरां दिशमाश्रित्य स्थितत्वादुत्तरेश्वरः ॥ ॥३३॥
एवं लक्षणसंपन्नं सर्वलक्षणसंयुतम् ।
अष्टाङ्ग[illegible] दिव्यं त्रिषु लोकेषु दुर्लभम् ॥
मयेन निर्मितं विश्वकर्मणा च महात्मना ।
(यद्वा निर्मितं विश्वकर्मणा)
विमानानां मानहारं विमानं दक्षिणोत्तरम् ॥ ॥३५॥
श्रिया जुष्टं [illegible] ।
[illegible] पूज्यमानं सततं [illegible] ॥
विमानेषु च सर्वेषु परं नास्ति समं च वा ।
एतस्य च विमानस्य [illegible] ॥ ॥३७॥
एवं सलक्षणं कृत्वा विश्वकर्मा मयश्च तौ ।
[illegible] ॥ ॥३८॥
[illegible] महामुनिः ।
ज्ञाता सर्वं महातेजा [illegible] ॥३९॥
[illegible] सर्वलक्षणसंयुतम् ।
[illegible] त्रिषु लोकेषु विमानोत्तमोत्तमम् ॥४०॥
देवतानां च सर्वासां गोष्ठ्या ‘‘गोष्ठी’’ इति श्रुतम्
स्थितं नारायणं देवं नाथं पन्नगशायिनम् ॥ ॥४१॥
उत्तरे दक्षिणे पार्श्वे नरसिंहं [illegible] ।
[illegible] च ।
विमानं च [illegible] ॥

ருபாம்பை மெத்தையாக விரித்ததன்மேலே கள்ளநித்திரைகொள்
கின்ற" க்ஷீராப்திநாதனுடைய திவ்வியமங்களவிக்கிரஹத்தையும்,
மத்தியதளத்திலும் மேல்தளத்திலும் தேவர்களுடன் ரஹஸ்யமாய் (உகூ)
ஆலோசனம் செய்யவந்த ரூபத்தையும், அவர்களுடன் வீற்றிருந்த
விக்கிரஹத்தையும், இன்னும் ஸகலதேவபிம்பங்களுடன் அவ்விமா (ருய)
னத்தில் ஸ்தாபித்து யதார்த்தமான நாமத்தையும் (காரணப்பெய
ரையும்) அந்த விசுவகர்ம்மாவும் மயனும் அமைத்தார்கள். (ருக)

தேவர்களின் நடுவிலிருந்ததால் "ஸ்திதநாராயணன்" என்றும்,
ஆதிசேஷன்மேல் சயனித்திருப்பதால் "உரகமெல்லணையான்" (ருஉ)
என்றும், தென்திசை நோக்கின நரஸிம்மனுக்கு 'தக்ஷிணேசுவரன்'
(தெர்க்காழ்வான்) என்றும் வடதிசை நோக்கினதால் "உத்தரேசு
வரன்" என்றும் பெயரிட்டமைத்தார்கள். (ருந)

இவ்விதம் பகவானுடைய திவ்வியமங்களவிக்கிரஹ லக்ஷண
யுக்தமாயும், விமானலக்ஷணங்களெல்லாம் பொருந்தியும், "அஷ்
டாங்கம்" என்று பெயர்பெற்றதாயும், தேவார்ஹமாயும், உத்தம
மாயும், மூவுலகங்களிலுமரிதாயும், "மயன்" என்ற அஸுரசில்பி (ருச)
"விசுவகர்ம்மா"வென்ற தேவசில்பியாலும் அற்புதமாய் அமைக்
கப்பட்டதாயும், எல்லாவிமானங்களினுடைய உயர்வை யபஹரிப்
பதாயும், தென்வடல் நீளமுள்ளதாயும் அழகு பொருந்தி மங்கள (ருரு)
கரமாய் உன்னதயாய் பரிஷ்கரித்ததாயும், ஸகலதேவர்களின் ஸான்
னித்தியத்தால் ஜனங்களுக்கு எப்பொழுதும் மங்களத்தைத்தரக் (ருசா)
கூடியதாயுமுள்ள இந்த விமானத்திற்கு மேலாயும் நிகராயுமுள்ள
விமானமொன்றுமில்லை. ஆகையால் இவ்விமானமே மிகவும் உத்
தமமானது. (ருஎ)

இவ்வித விமானத்தை சில்பசாஸ்திரப்படியமைத்து விசுவகர்
மாவும் மயனும் தங்கள் தங்கள் ஸ்தானம் சென்றார்கள். (ருஅ)

பிறகு எல்லாமறிந்த ஜிதேந்திரியரான கதம்பமாமுனிவரும்
தெளிந்த சிந்தையராகி, ஸர்வலக்ஷணஸம்பன்னமாய் மூவுலகங்க (ருகூ)
ளிலும் அரிதாய் உத்தமமான அஷ்டாங்கவிமானத்தை ஸர்வகால
மும் ஆராதித்தார். (சாய)

எல்லாதேவர்களும் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து நின்றவிடமாகையால்
"கோஷ்டீ" என்று பெயர்பெற்றது. அதில் ஸ்தித நாராயணனை (சாக)
யும் சேஷசாயியையும் வடக்கிலும் தெர்க்கிலுமுள்ள ஸ்ரீநரஸிம்மப்
பிரபுவையும், காலை உச்சி மாலை என்ற முப்பொழுதிலும் விமான
த்துடன் அர்ச்சித்து ஆநந்தமடைந்தார். (சாஉ-இ)

तस्मिन् काले प्रसन्नात्मा भगवान् सर्वनायकः ।
देवर्षिपितृगन्धर्वैः सगणैः संस्तुतं महत् ।
ततो शेषं मते सृष्टये कल्पवनमागतः ॥௪௪॥

मामपि प्रणतो हरिश्चा ब्रह्मपत्नीसनातना ।
सर्वमङ्गलदेवी निशानाथे चित्रानक्षत्रसंयुते ॥

वासवो देवदेवस्य कल्पयित्वा पयोदवत् ।
क्षीराब्धिशायिनं देवं विमानाग्रगतं प्रभुम् ॥௪௬॥

सारासाद्य जगन्नाथं विमानं चाद्भुतं प्रभुम् ।
कल्पाद्यं महात्मानं संहाय च महामुनिम् ॥௪௭॥

स्थापितं देवदेवेशं चतुर्भुजाङ्कितं प्रभुम् ।
श्रीभूमिनीलासहितं "सर्वनारायणाह्वयम्" ॥௪௮॥

प्रकाशकं स्वर्गवस्य स्वर्णज्वालविग्रहम् ।
दिव्यरत्नमयाभारं शङ्खचक्रादिवत्सलम् ॥ ॥௪௯॥

नेत्रानन्दकरं चांसं मन्दहास्यादि मन्दयम् ।
दूरे तद्देव मन्दिरं यत्र बलिदेवः प्रतिमाधवः ॥ ௫௦ ॥

कृताय स महनीयं सर्वनारायणाह्वयम् ।
कल्पयित्वा यथान्याय महार्हद्रव्यमर्पयः ॥ ॥௫௧॥

वासवोऽपि जगाम स्वर्गलोकं महोत्सवम् ॥ ॥௫௨॥

कथितं देवमाहात्म्यं तीर्थम् महत् ।
विमानं वैष्णवं दिव्यं संस्थाप्य विधिवन्मुनेः ।
कृष्णद्वैपायनस्यापि मौद्गलं सनकादिभिः ॥ ॥௫௩॥

सर्वपापविनाशनं विशेषाद्धर्मतत्परः ।
श्रुत्वैवं च सत्येष्वर्णीनां भावितात्मनाम् ।
श्रुत्वैतत्सर्वं पुण्यतमं सत्यवक्तृणा महात्मा ॥
विमानानां च सत्येष्वां विमानमयिकं तत् ॥ ॥௫௫॥

सर्वनारायणो नाम्ना देवतानां च देवतम्

அப்பொழுது வாயுபகவான் முகமாய் இப்பெரு வியப்பைக் கேட்ட தேவேந்திரன் ஆனந்த மடைந்து சித்திரைமாதமான அப்பொழுதே கதம்பவனமான கோஷ்டீ க்ஷேத்திரம் வந்து சேர்ந்தான். (சச)

அங்கு என்னையும் வணங்கி மகிழ்ந்த மனத்துடன் சந்திரன் சித்திராநக்ஷத்திரத்துடன் சேர்ந்த சுபமுகூர்த்தத்தில், நித்திய (சரு)
ஸூரி நிர்வாஹகனான பகவானுக்கு ரதோத்ஸவத்தை நடத்தி வைத்து, விமானமத்தியில் விளங்கும் பிரபுவாய், ஜகன்னாதனான (சசு)
க்ஷீராப்திநாதனையும் ஒப்பில்லாத ஒளியுடன் விளங்கும் விமானத்தையும் ஆராதித்து, மகாத்துமாவான கதம்பமுனிவரையும் கொண்டாடி, தன்னால் ஆராதிக்கப்பட்டவரும் செல்வமாய் புத்திரனி (சஎ)
டத்திற் போல் அன்பு வைக்கப்பட்டவரும், தனக்கு நாதனும், அவர் ஸ்வரூபமான ஸௌலப்பியத்தை வெளியிட்டுள்ளவரும், நன்ருய் விளங்கும் திருமேனிவாய்ப்பை யுடையவராயும், மிக்க வழகுள்ளவராயும், கம்பீரமான அவயவசோபையை யுடையவராயும், அடியார்களிடத்தி லன்பு கூர்ந்தவரும், பார்ப்பவர்கள் நேத்திரங்களுக்கு ஆநந்தத்தைத்தருமவரும், அழகால் மன்மதன் மனதையும் மயக்குமவருமான ஸ்ரீபூமிநீளாதேவிகளுடன் சேர்ந்த "ஸ்ரீ ஸௌமிய நாராயணனை" ஜிதேந்திரியரான கதமபமுனீந்திரரிடம் கொடுத்தான். (ருய)

அம்முனிவரும் "ஸ்ரீஸௌமியநாராயணன்" என்ற எம்பெருமானை எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு விதிப்படி அர்ச்சித்து மனமகிழ்ச்சியடைந்தார். தேவராஜனும், தேவர்களுடன் தேவலோ (ருக)
கம் சென்ருன். (ருஉ)

தேவகணங்களால் நிறைந்து அஷ்டாங்கமாய் மூன்று தளங்களோடு கூடியதாய் பெருமைதங்கி, பகவத்ஸம்பந்தமுடைய திவ்ய விமானத்தை சாஸ்திரப்படி நன்ருய் ஸ்தாபித்து ஸநகாதி முனிவர்களுடன் நானும் எனது லோகத்தை யடைந்தேன். (ருங)

ஆலினிலைப்பாலகனாய் அன்றுலகமுண்ட ஆச்சரிய சேஷ்டிதனான பகவானுடைய ஆராதனத்தாலே பரமாத்ம மனனசீலர்களின் ஆசிரமங்களுக்குள் இந்த ஆசிரமம் மிகவும் புண்ணியமானது. ஸகலபாபங்களையும் போக்குவதால் பெருமைதங்கியது. (ருச)

விமானமோ மற்ற விமானங்களுக்குள் சிறந்தது. ஸ்ரீ ஸௌமியநாராயணனை எம்பெருமான் தேவர்களுக்கு தெய்வம். (ருரு)

𑌸𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌨𑍀 ॥ ௫௬ ॥
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌤𑌿 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌮𑌣𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌦𑍀𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌕𑌦𑌮𑍍𑌬𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑍇 ।
𑌅𑌰𑍍𑌚𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ।
𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌯𑍁𑌷𑌮𑍍 ॥ ॥௫௮॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇
𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑍇
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌪𑍁𑌰𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃
𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌞𑍍𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌭𑌵𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌣𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌯𑍁𑌃𑌪𑍁𑌰𑍂𑌰𑌵𑌾𑌃
𑌵𑌸𑍁𑌧𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌲𑌯𑌨𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑌾𑌗𑌰𑌗𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍 ॥ ॥௧॥
𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌵𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌶𑌾𑌸𑌤𑌿 𑌮𑍇𑌦𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍 ॥ ॥௨॥
𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇𑌕𑍇𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌷𑍁 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑍇 ।
𑌅𑌪𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌰𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ॥௩॥
𑌵𑌦𑌨𑌂 𑌚 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍍𑌵𑌥 𑌤𑌾𑌪𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌵𑌕𑍇 ।
𑌪𑌾𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌰𑍁𑌣𑍇 𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌤𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍀𑌷𑍁 𑌚 ॥ ॥௪॥

அந்த தேவகோஷ்டியோ ஸகலர்களுடைய ஆபத்தையும் விலக்கக் கூடியது. ஆகையால் எந்த ஆபத் ஸமயங்களிலும் "கோஷ்டீ (ருசு) கோஷ்டீ" என்றுரைக்கப்படுகிறது. (ருசுஇ)

இவ்விதம் மணிமுக்தாநதிக்கரையில் ஸ்ரீ ஸௌமியநாராயண னாய்விளங்கும் பகவானை விதிப்படி ஆராதித்த ஸ்ரீகதம்பமாமுனி வருக்கு அறுபத்து நான்கு சதுர் யுகங்கள் ஒரு க்ஷணம்போல் சென்றன. (ருஅ)

என்றுபிர்மாண்டபுராணத்தில்
ஸநத்குமாரஸம்ஹிதையில்
புண்ணியக்ஷேத்ரப் பிரஸ்தாவத்தில்
ஸ்ரீகோஷ்டீபுர மகிமையில்
நான்காவது அத்தியாயம்
பூர்த்தி பெற்றது.

ஸ்ரீ ஸௌமியநாராயணாய நம:

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

சந்திரனுக்கு ஈசுவரனைப்போன்ற "புதன்" என்ற ஓர் புத் திரன் ஜனித்தான். அப்புதனுக்கு ஸகலஜன ரஞ்ஜகனாய் பராக் கிரமசாலியான "புரூரவன்" என்ற அரசன் உதித்தான். அவ்வர (க) சன் நாற்கடலளவாய பூமியை ரக்ஷித்துவந்தான். (கஇ)

மனு, மாந்தாதா, முதலிய அரசர்கள் போல் அவ்வரசன் இப் புவனத்தில் செங்கோல் நடத்தி வரும்போது "பந்தம்" என்பது (பந்தம் - கட்டுப்படுதல்) ஸ்திரீகளின் தலைமயிர்களிலும், "ராகம்" (உ) (ஆசை) என்பது நிலை நின்ற தர்மத்திலும் அபஹாரம் (பறிப்பது) என்பது புஷ்பங்களிலும், கரக்கிரகம் (கையைபிடிப்பது) என்பது கலியாணத்திலும், சலநம் (நிலையில்லாமை) என்பது காற்றுக்க (ங) ளிலும், தாபம் (தபிப்பது) என்பது நெருப்பிலும், பாசம் (கயி றும் ஆசையும்) என்பது வருண தேவனிடத்திலும், தாமிஸ்ரம் (அறிவின்மையும் இருளும்) என்பது ராத்திரிகளிலும், குணபீடை (ச)

ஶக்ரேஷு க்ரஹவீத்யா ச நக்ஷத்ரம் தாரகாஸு ச ।
ஶாலாஸு ஸ்தூலஹ்ரதேஷு ததா ப்ராஹ்மணஜாதிஷு ॥௫॥
கந்யாகாமேஷு வைராக்யம் தீர்த்தஸம்ஸாரவாஸநாஸ ॥௫½॥

ஸ ராஜா ரதமாரோஹ்ய கதாவிமுக்தகோவித: ।
ஸ்நாத்வா ஸ்நாநஸந்த்யாதிகம் ஜபேத் நிஶ்சிதமாநஸ: ॥ ॥௬½॥

மார்கே தஸ்ய நிர்வாணஸ்த்து ஶோபா ஸோமவிஷ்ணுபூஜித: ॥௭॥

ஸாரதிம் சோதயாமாஸ யாஹி யாஹீதி ஸத்வரா ।
ரதோ நிர்பய: க்ஷேத்ரம் ராஜா விஜயதாரக: ॥ ॥௮॥

தஸ்மிந் காலே கபிம்பாத்யா ஸமவாந்நிர்வர்த்தத: ।
ஶ்ரீவித்யாஸ்து பரமே விமாநே ஸஹ க்ஷணாத் ॥௯॥

ஜகாம விஸ்மயம் ராஜா த்ருஷ்ட்வா தம் தீர்த்தமுத்தமம் ।
கஷ்டாதுக்ஷேணாபேதம் விமாநம் ச பார்த்திவ: ॥ ॥௧௦॥

கவர்த்ய ரதாத்தூர்ணம் தீர்த்தே: பாதமதோயிவாஸ ।
ஸ்நாத்வா ச யதா பஶ்சாத் பஶ்சாத் தீர்த்தமுத்தமம் ।
விமாநம் கிமிதம் ? வர்ண்யம் திவ்யதேஷாதுஸம்யுதம் ॥௧௧½॥

ஶதம் வ்ருஷபஸ்ய ஸ தீர்த்தேऽபோவத்தியதிம் ததா ।
ஜபம் ஸ்வயம்ஹோமதேவஶாத்ரயேந நிவர்த்தேந ச ।
ததா க்ருதம் பாநஶ்சாபி ஸாயியா விஶ்வகர்மணா ॥ ௧௨ ॥

மயேந போத்ரம் கவசம் தக்ஷிணம் விஶ்வகர்மணா ॥ ௧௨½ ॥

ஹிரண்யக்ருஹணே யத்க்ருதா ஸமவாஸ்ரகேஸரீ ।
விஶ்வகர்மக்ருதே ஸாலே ததா மயக்ருதேऽபி ச ॥ ॥௧௪½॥

தஸ்ய ஸஞ்ஜா ஸ தேவஸ்ய தீர்த்தஸ்ய ஹோமிஶப்தஸ்ய ॥ ௧௫ ॥

(குணக்கேடும் வில்லின் ஞாணில் வைப்பதும்)என்பது பாணங்களிலும், நக்ஷத்திரம் (க்ஷத்திரிய ரில்லாமையும் நக்ஷத்திரமும்) என்பது அசுவினி முதலிய வான மீன்களிலும், சாகாபங்கம் (வேதவகுப்பு நீங்குவதும் கிளை முறிப்பதும்) குரங்குகளிடத்திலும், தபம் (கஷ்டப்படுவதும் தவமும்) பிராம்மணர்களிடத்திலும், வைராக்கியம் (ரு)
(ஒழிவு) என்பது பொருள், காமம் இவைகளிலும், முக்தி (விடுதல்) என்பது பிறப்பிறப்பாகிய ஸம்ஸாரத்தினின்று மேயாகவிருந்தது. (ருஇ)

இவ்விதம் அரசுபுரிந்த அப்புரூரவராஜன் தர்மம் தெரிந்தவனுகையால் ஒரு நாள் கங்காஸ்நாநம் செய்யவேண்டுமென்ற முயர்சியை உறுதிப்படுத்திக்கொண்டு தேரின் மேலேறிப்புறப்பட்டான்(சுஇ)

இவ்விதம் கங்காயாத்திரையாகச் செல்லும் வழியில் அவ்வாசனுடைய பொற்றேரானது செல்லமுடியாதபடி நிறுத்தப்பட்டது.(எ)
அப்பொழுது ஸாரதியை நோக்கி "செல், செல்" என்று சொன்னவுடன் ஸாரதி அறிவித்ததும் "நம் தேரானது யாரால் தடுக்கப்பட்டது" என்று கலங்கினவனுய் யோஜித்தான். (அ)

அப்பொழுது "கதம்பர்" என்று பெயர்பெற்று நற்குண பூர்ணரான முனிவர் அவ்வரசனெதிரில் விமானத்துடன் உடனே காணப்பட்டார். (கூ)

அந்த முனி சிரோமணியையும் அஷ்டாங்க லக்ஷணத்துடன் கூடிய விமானத்தையும் கண்ட ஜயசீலனுன அரசன் வியப்படைந்தான். (கய)

உடனே தேரைவிட்டுக்குதித்து முனிவரின் பாதத்தில் வீழ்ந்து மிகக் கொண்டாடின பிறகு அம்முனிவரைநோக்கி "அஷ்டாங்க லக்ஷணத்துடன் அமைக்கப்பட்ட தேவார்ஹமான இப்புண்ணிய விமானம் எப்படி கிடைத்தது? என்று வினவினுன். (ககஇ)

அப்பொழுது அந்த மகரிஷியும் அந்த பூபதியை நோக்கிப் புன்சிரிப்புக்கொண்டு "இவ்விமானம் பிர்ம்மாவின் உத்தரவால் ஸாமர்த்தியசாலியான மயனுலும் புத்திமானுன விசுவகர்மாவாலும் அவ்வளவு வாய்ப்புடையதாகச் செய்யப்பட்டது. இதை மயன்(கரு)
வடபுறமும், விசுவகர்மா தென்புறமுமாக அமைத்தார்கள். (கருஇ)

விசுவகர்மாவினுல் செய்யப்பட்டபாகத்தில் இரணியனைப் பிடித்துக்கொண்ட நரசிங்கவுருவும், அப்படியே மயன் செய்தபாகத்தில் இரணியனைக்கொன்ற அந்த பகவான் ரூபமும், மத்தியில்

தை³வதைஸ்ஸஹிதோ தே³வர்ஷிஸ்ததை²வ ஜநார்த³ந: ॥௧௬॥

மஹத்தஸ்ய வர்ணநே ராஜந்! கல்பகோடிஶதைரபி ।
பா⁴வஸ்தேஷு ஸாயுஜ்யம் நாஸ்தி ஹ்யந்யஸ்ய கிம் புந: ।

இத்யுக்தவந்தம் ஸ ந்ருப: ப்ராஞ்ஜலிர்முநிபுங்க³வம் ।
ஜபோபவாஸஸ்நாநஸ்ஸா யயா யத் க்ருத்யம் தத்³வத³ ॥ ॥௧௭॥

தீர்த்²தே வது³ குடும்பேஷு ஶ்ரீணாதம் ஸஹயாஸ்மயி ॥ ॥௧௮॥

அத² தஸ்ய வச: ஶ்ருத்வா குடும்பாபேக்ஷயா மஹாமுநி: ।
உவாச ந்ருபதிஶ்ரேஷ்ட²ம் பராஶரவசஸ்ததா³ ॥ ॥௧௯॥

புண்யஶ்லோகஸ்ய ப⁴வதோ வித்³யதேऽநந்தம் யஶ: ।
தயாऽத்³ய கோஹாநு தோ³ஷஸ்ஸ்யாத³பி ந விசாரித: ॥௨௦

கத²ம் வேத³ஸ்வரூபோऽயம் யத்ர யஜ்ஞஸ்ஸ்வாஹாவஹ: ।
ஸத்யஜ்ஞஸம்பத்³ஸாத்விகீந: பராஶர:! ।
தே தந்நாஸ்தி யத்தவாஸ்த்வாவம் கஷ்டதரம் தவ ॥ ॥௨௧॥

ஶாந்தயே தஸ்ய பாபஸ்ய ஶ்ரீதயே ச விஶேஷத: ।
மஹத்³தீர்த்²யாஶ்ரமே புண்யே மாஸீநே ந்ருபோத்தம! ।
ஸ்வாஹாரமநௌபத்²யம் கார்யம் ஸஹஸ்ரக்ஷணம் ॥ ॥௨௩॥

கா³ங்கா³ஸ்நாநாதி³ஶிஷ்டே விஶ்வ தத்பவபுங்க³வ! ।
இத்யுக்தவதி விப்ரேந்த்³ரே ததோ ராஜா பராஶரா: ।
க்ஷிப்ரம் ப்ரத³க்ஷிணம் க்ருத்வா விமாநம் மோத³மோதத: ॥௨௪॥

க³த்வா விஷ்ணுபதீதீரம் தத்ர த்வாநு ஸமாவாஸ்ய ச ॥௨௫॥

வேத³பாரக³தாந் விப்ராந் ஶிக்ஷாத்³யங்கா³தி³ஸம்யுதாந் ।
ந்யாயஶாஸ்த்ராதி³நிபுணாந் ஸத்³வேத³பண்டி³தாந் ॥௨௬॥

பாம்பினுடலில் பள்ளிகொண்ட ரூபமும், அடுத்த தளத்தில் தேவர்களோடு கூடி விளங்கும் பகவானுடைய ரூபமும், மூன்றாவது தளத்திலும் அந்த பகவானுமாக இவ்விமானம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. (கடுஇ)

இவ்விமானத்தை வர்ணிப்பதில் அநேக கல்பகோடி காலங்களிலும் தேவகுருவான பிரஹஸ்பதிக்கும் திறமையில்லை. ஆகையால் மற்றவர்களுக்குத் திறமையேது?" என்று சொல்லிய முனி(கசுஇ) வரை நோக்கி அவ்வரசன் கைகூப்பித்தாழ்ந்த சொல்லால் சொல்லுகிறான். (கஎஇ)

"கதம்பரிஷியே! யான் இங்கு செய்ய வேண்டுவதென்? ஸ்ரீபகவானுக்கு என்பேரில் பிரீதி பிறக்கும்படியான அக்காரியத்தை உரைத்தருள வேணும்." என்ற அரசனது வார்த்தையைக்(கஅ) கேட்டு கதம்ப ரிஷியானவர் ராஜராஜனும் உத்தமனுமான புரூரவனை நோக்கிச் சொல்லுகிறார். (ககூ)

ஓ ராஜனே! பெயரை உரைப்பதாலே புண்ணியத்தைத்தரக் கூடிய உமக்கு நிகரற்ற கீர்த்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படிக்கிருந்தும் உன்னாலும் அறியப்படாத பெருங்குற்றமொன்றிருக்கிறது(உய)

புரூரவனே! தர்மத்தோடுகூடியதும் மங்களகரமும் மங்களமுமான அக்கிரஹாரமொன்று உம்மால் ஏற்பட்டால் உமக்கு அக்குற்றம் விலகும். அந்த அக்கிரஹாரம் உண்டுபண்ணாத பாவத்தால் இந்தக்கஷ்டம் உண்டாகி இருக்கிறது. அப்பாவம் விலகு (உகஇ) வதற்காகவும், விசேஷமாய் என்னுடைய ஸந்தோஷத்திற்காகவும் என்னுடைய புண்ணியமான இந்த ஆசிரமத்தில் நல்ல லக்ஷணத்தோடுகூடியதும் ஒப்பற்றதுமான அக்கிரஹாரத்தைச் செய்யும். (உரு) அப்படி அக்கிரஹாரம் செய்வதானது கங்காஸ்நாநத்திலும் சிறந்ததென்றறியும்." (உருஇ)

என்று பிர்மரிஷியான கதம்பர் சொன்னபிறகு புரூரவராஜன் அவரையும் விமானத்தையும் பிரதக்ஷிணம்செய்து விடைபெற்று(உசஇ) கங்கைக்கரையடைந்து அங்குள்ளவர்களை உபாஸித்து, வேதம்(உடு) பயின்று கரைகண்டவர்களும், சிக்ஷை வியாகாரணம் சந்தஸ்நிருக்தம் சோதிடம் கல்பம் ஆகிய அங்கமாறும் மீமாம்ஸையுமறிந்தவர்களும், தர்க்கசாஸ்திரத்தின் நுண் பொருளுணர்ந்தவர்களும், மந்திரம் தெரிந்தவர்களும், தர்மசாஸ்திரப்பொருளறிவதில் திறமை (உசு)

 ஶ்ரீமுஷ்ணவராஹமாஹாத்ம்யே பஞ்சவிம்ஶோऽத்யாய: ॥

யத்ர ஶாஸ்த்ராயுக்தாஶ்சாநு பாராணஜ்ஞாதிஶேஷத: ।
காமாஹாபௌராணிகாஸ்ஸந்த்யாவாதோ ஜிதேந்த்ரியான் ॥
யத்ர ஸாக்ஷிவிதோ யஜ்ஞக்ரியாநுஷ்டாநதத்பரான் ।
ஷட்கர்மநிரதான் ஶாந்தான் ஶீலாதிகுணஸம்ஶ்ரிதான் ॥௨௮॥
வேதவாஹ்யாதிரஹிதாநாம் நிக்ரஹேஷு க்ருதவ்ரதான் ।
பஹுஶ்ருதாந்கர்மதக்ஷாநாஹிஜாத்யாதிவேயுஷ: ॥௨௯॥
ஸச்சரித்ரைகநிரதோ நித்யம் ஸத்யம் ஸமாஶ்ரிதான் ।
ஶ்ரத்தயாத்மவிசேஷ: கேஶவாராதநோத்ஸுகான் ॥௩௰॥
கஷ்டாந்யோகநிரதான் ஸர்வஶாஸ்த்ரகோவிதான் ।
உபாஸ்ய விதிவத்ராஜந் ஸுராநிவ ஸமர்ஹதான் ॥௩௧॥
ஸம்பூஜ்ய ஸத்காரான் ப்ரஹ்மணி ந்யஸ்தமாநஸான் ।
கப்ரவீர்யாயிதாந்தேவோ மோக்ஷ்யஸ்தீர்த்தமா ।
கதம்வேத்தி ததா ஸ்நாநமஹாத்மாதிகவிமாநித: ॥௩௨॥
தத்ஸஹஸ்ரமாதாய த்விஜாதீநாம் ஸமாஸமா: ।
ராஜா பாரிசரா விதாம்ஸ்த: பஞ்சஶோக்தாத்ஸ்வ ॥௩௩॥
ஸதேஷாம் ஸ்நாநபாநாய ஜலம் ஹ்நவீஜமேதஸ்வ ।
ஶ்ருணீய பாவநம் புண்யம் ஶ்ரீமத்புஷ்கரவத்தமம் ।
ஸர்வஸந்துஷ்டமநாஶ்ரவ்யம் ஶ்ரீமுஷ்ணவாரம் யயௌ ॥௩௫॥

இதி ஶ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணே
ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
புண்யக்ஷேத்ரப்ரஸ்தாவே
ஶ்ரீமுஷ்ணவராஹமாஹாத்ம்யே
பஞ்சவிம்ஶோऽத்யாய:
ஸம்பூர்ண: ॥

ஶ்ரீமந்நாராயணாய நம: ॥

யுள்ளவர்களாயும்,விசேஷமாய் புராணமறிநதவர்களும்,சிற்றின்பங் களை வெறுத்தவர்களும், உண்மையே பேசுமவர்களும், ஐம்புலன் களை யடைக்கினவர்களும், தர்மஸூக்ஷ்மம் தெரிந்தவர்களும்,(உஎ) வேள்வியின் விதியில் முயன்றவர்களாயும், வேதமோதல் ஓது வித்தல் யாகம் செய்தல் செய்வித்தல் கொடுப்பது வாங்குவதா கிய அறுதொழிலுடையவர்களாயும், * ஏதமொன்று மிலாதவர்க ளும், நீர்மைமுதலிய குணங்களால் நிறைந்தவர்களும், நாஸ்திக(உஅ) குதிருஷ்டிமதகண்டன சதுரர்களும், மிக்க கேள்வியுள்ளவர்களும், ஊஹிப்பதில் ஸமர்த்தர்களாயும், நற்குலத்திற் பிறந்தவர்களும்,(உகூ) நன்னெறியில் நிலே நின்றமனமுடையவர்களும், எப்பொழுதும் ஸத்தியரான பகவானையே பற்றினவர்களும், ஆத்மஸ்வரூப மறிந்த வர்களும், கேசவன் தமர்களும், அஷ்டாங்கயோகம் பயின்றவர் களும், ஸகல சாஸ்திரங்களிலும் நிபுணர்களும், பலமுடையவர்க ளும், எங்கும் பரந்துளனை பகவானை உள்ளத்துக்கொள்ளுமவர் களுமான தேவர்களைப்போன்ற பூதேவர்களான சிறந்த வந்தணர் (௩௧) களை அனுஸரித்து, ''மேன்மையாக கோஷ்டீவாஸம் செய்தருள வேண்டும்'' என்று அரசன் வேண்டிக்கொள்ள அவர்களும் அரச னிடத்திலிருக்கு மன்பினல் ஆலோசிக்காமலே அப்படியே அங்கீ கரித்தார்கள். (௩உ இ)

பிறகு அறிஞனை புரூரவராஜன் ஸதஸ்வித்வான்களான அவ் வந்தணர்கள் ஆயிரத்தை நூற்றுவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு(௩௩இ) இவர்களின் ஸ்நாநபானத்திற்காக ஸ்ரீநாரணன் பாதத்துதித்ததால் பரிசுத்தமாய், பரிசுத்தியைத்தரக் கூடியதாய்,உத்தமமான கங்கை யின் தீர்த்தத்தைக்கொண்டு தெளிந்த சிந்தையனாய்,சிறந்த கோட் டியூரைச்சீக்கிரமாக அடைந்தான். (௩ரு)

என்று பிர்மாண்ட புராணத்தில்
ஸநத்குமாரஸம்ஹிதையில்
புண்ணியக்ஷேத்ரப்பிரஸ்தாவத்தில்
ஸ்ரீ கோஷ்டீபுர மகிமையில்
ஐந்தாவது அத்தியாயம்
பூர்த்தி பெற்றது

ஸ்ரீ ஸௌமியநாராயணாய நம:

---

* ஏதம் - குற்றம்.

𑌅𑌥 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑍇 ॥௧॥

𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌰𑌾𑌜𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌭𑌵𑌨𑌾𑌟𑍍𑌟𑌾𑌲𑌰𑌥𑍍𑌯𑌾𑌵𑍀𑌥𑌿𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௨॥

𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ॥௩॥

𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕 𑌇𑌵𑌾𑌪𑌰𑌃 ।
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌾𑌯𑌤𑌨𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸𑌮𑍇𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋 𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑍇 𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑍇 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑍈𑌃 ॥௪॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 ।
𑌸𑌮𑌧𑍀𑌤𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌪𑌰𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ॥௫॥

𑌪𑍌𑌰𑌾𑌣𑌿𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌣𑌿𑌜𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑌃 ।
𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌦𑌿𑌨𑍇 ॥௬॥

𑌉𑌪𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌗𑌿𑌰𑌾𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑍃𑌪𑌕𑍍𑌷𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌧𑍇𑌨𑍁𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌦𑍋𑌹𑌿𑌨𑌃 ।

𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌇𑌵 𑌮𑌹𑍋𑌦𑌾𑌰𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌨𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 ।
𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌸𑌂𑌹𑌨𑍍𑌤𑌕𑌃 ॥௮॥

𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌶𑌤𑌾 𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌂𑌤𑌿𑌨𑌃 ।
𑌷𑌟𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌜𑌾𑌤𑌵𑍇𑌦𑌸𑌃 ॥ ॥௯॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌲𑌕𑌾𑌃 ।
𑌮𑌤𑍍𑌤𑌮𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌰𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌶𑌾𑌨𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 ॥ ॥௧௰॥

𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌦𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌿𑌨𑌃 ।
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 ॥௧௧॥

ஆறுவது அத்தியாயம்

புரூரவராஜன் பாண்டியதேசத்தில் கோஷ்டக்ஷேத்திரத்தில் பரமனைச்சிந்திக்கும் பரம ரிஷியான கதம்பரின் குற்றமற்றதாய் புண்ணியமாய் வேண்டுவன வெல்லாந்தரும் ஆசிரமத்தில் தன் (க)
ரதம் தடுக்கப்பட்டதால் ரதாகாரமாய் மிகவுமுத்தமமாய் லக்ஷணம் பொருந்திய கிராமத்தை சில்பசாஸ்திரப்படி கட்டியமைத்தான். (உஇ)

இந்தக் கிராமமானது வண்ண நன்மணியும் மரகதமுமழுத்திய திண்ணை சூழ்ந்ததாய், பூலோகத்திலுள்ள பிர்ம்மலோகம் போல் கிராமங்களுக்கெல்லா மாதியானதால் "மூலஸார்த்தம்" என்று பெயர் பெற்று, ரத்தினங்களால் நிறைந்த பெருங்கடல் போல், சிறந்த புருஷர்களால் நிறைந்திருந்தது. (௪)

லக்ஷணம் பொருந்திய அந்த கிராமத்தில் வஸிக்கும் அந்தணர்கள் நால்வேதம் பயின்றவர்களும் ஆறங்கமறிந்தவர்களும், புராணம் தெரிந்தவர்களும், வேதாந்த வியாபாரத்தில் நிலை நின்ற (ரு)
மனமுடையோரும், வேதமோது விப்பவர்களும், உபன்னியாஸம் (சு)
செய்யுமவர்களுக்குத் தலைவர்களும், சுக்கிரன்போல் கவிகளாயும் காமதேனுபோல் எல்லோருக்கும் வேண்டிற்றெல்லாந்தருந்தன்மையுடையவரும், மேகம்போல் உதாரர்களாய் ஜீவனம் கொடுப்ப (எ)
வர்களும் (ஜீவனம் - ஜலமும் ஜீவிப்பதற்கான தனமும்) வருணன் போல் பிரசேதஸ்களாயும் (பிரசேதஸ்கள் - நன்மனமுடையவர்கள்) வ்ாயுபுத்திரன்போல் பாவனர்களும், (பாவனர் -பரிசுத் (அ)
தர்கள்) இந்திரன்போல் நூறுயாகம் செய்தவர்களும், தர்மராஜன் போல் ஓரமற்றிருப்ப வரும் (ஓரம் - ஒருபுறத்தன்பு) அறுதொழிலுடையவர்களும் அக்கினிபோல் ஜாதவேதஸ்களும் (வேதமறிந்தவர்களும்) தேவர்கள் போல் ஸுமநஸ்களும், (ஸுமனஸ் (கூ)
கள் - நன்மனமுடையவர்கள்) மலைபோல் வேதமார்க்கத்தில் அசைவற்றவர்களும், மத்தகஜங்கள் போல் தானகாரிகளாயும் (தானகாரித்துவம்- கொடுப்பதும் மதஜலம்பெருக்குவதும்) மற்றோர் தெய்வம் மதியாதவர்களும், பகவத்தத்துவமறிந்தவர்களும், போ (கம)
கின்ற காலங்கள் போயகாலங்கள் போகுகாலங்களாகிய எக்காலங்களிலும் சிந்தையாலும் சொல்லாலும் செய்கையினுலும் நாராயணே தஞ்சமென்று பற்றினவர்களும், இதரதெய்வங்களையும்(கக)

அந்யேஷ்வேஷு ச ஸர்வேஷு வாஸரேஷ்வாயுராஜஸேஷு ச ।
ஸர்வே வைராக்யஸம்பந்நா: கேசவாராதநோத்ஸுகா: ॥௧௨॥
தாராஹக்திஸமாயுக்தா ஹரிபக்த்யஸமாநஸா: ॥ ௧௩ ॥
உபமா நாஸ்தி ஸர்வேஷாம் வைஷ்ணவாநாம் விசேஷத: ॥
அதிகா ஹரிபக்தாச்ச பரமாயுர்விசாரதா: ।
ஸர்வம் விதேயெ ஷ்லிஜவரை: வர்ணம் க்ராமமநாத்மதம் ॥௧௪
ஸௌஹிக்ய ப்ரஹ்மோகம் ச ப்ரஹ்மோகவிவாசரம் ।
ஸ்ருஹித தமசேஷாணாம் க்ராமாணாம் வாஞ்ச்யஹரிஷணம் ॥
ஸ்வாபயிக்வா யயர்ந்யாய மாநிஸஞ்சோஷஹேதவே ।
வதயேராஜநமாத்ருஞ்ச தத்வேஷமகரோஞ்ச்வ: ॥ ௧௫ ॥
ததோ ராஜா மாநிபரம் தம் யயாவேவ பரமேச்வர: ।
ஸதஸ்வி க்ராமவயே தம் வதமாநா த்விஜோத்தமா: ॥௧௬॥
வியாதாரோऽஹிஷேகஸ்ய ஜாதாநாமஸ்வஹநயே ।
வேஷ்ணகஸ்ய தே யமஸ்ய ஸாயகாஸஞ்ச நிச்சிதா: ॥௧௭॥
இத்யுக்தவந்தம் ராஜாநம் தமேத்யாஹ மஹாதபா: ।
தத்ச்வ ஸ்வாம் பரீம் ராஜா யயௌ யமுஹ்யதாம் வர: ॥௧௮॥
அஸௌ க்ராமவர: ஸ்ரீமாந் விஜ்ஞநஸமாகுல: ।
மௌஷ்ணயம் மஹீவரிஷணார்ந நித்யம் ப்ரகாசதே ॥௨௦॥
விஹீஷணாஜ்ஞாவசகா: பீடயந்தி ந ராக்ஷஸா: ।
தத்க்ஷேத்ரம் பரிதோ ப்ரஹ்மந்! மஹாஹூமதமேவ ச ॥௨௧॥
ஸாதரம் வ்யூஹமாநஸ்ய மஹாஹாத்ம்யவதஸ்ய ச ।
மௌஷ்ணக்ஷேத்ரஸ்ய மாஹாத்ம்யம் மயா ப்ரோக்தம் யதாவிதி ॥
யந்நித்யம் யசஸ்யமாயுஷ்யம் புண்யம் ஸம்பத்கரம் பரம் ।
மௌஷ்ணக்ஷேத்ரஸ்ய மாஹாத்ம்யம் ஹரிபக்திமுக்திப்ரதம் ॥௨௨
தீர்த்தாநாம் தீர்த்தமுத்தமம் க்ஷேத்ராணாம் க்ஷேத்ரமுத்தமம் ।
புண்யாநாம் புண்யமுத்தமம் மஹாபாதகநாசநம் ॥௨௪॥

புறம்புண்டான பற்றுக்களையும், ஸவாஸனமாய் விட்டவர்களும்
கேசவனுக்காராதனம் செய்வதில் ஆவலுடையவர்களும் ஆசார்ய (கஉ)
பிராவண்யம் உடையவர்களும், அதடியாக பகவானைப்பற்றின
வர்களுமாயிருந்தார்கள். (கஉ இ)

இவ்விதமான விசேஷ ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லோரும் ஒப்பற்
றவர்களாயிருந்தார்கள். (கங)

இப்படிப்பட்ட பகவத் பாகவத பக்தி நிஷ்டர்களான பிராம்
மணர்களால் நிறைந்த இந்த கிராமத்தை உத்தமமாய் பூவுலகி (கச)
லுள்ளபிர்ம்மலோகம்போன்று எல்லாகிராமங்களுக்கும் முதன்மை
யாய் பாண்டியதேசத்திற்கு அலங்காரமாய் கதம்பரிஷியின் ஸங் (கரு)
தோஷத்திற்காக முறைப்படி அமைத்து நான்கு யோஜனை தூரம்
அதைச் சேர்ந்ததாகவும் அவ்வரசன் செய்து வைத்தான். (கசு)

பிறகு புரூரவராஜன் அம்முனிவரைநோக்கி "இக்கிராமத்திலி
ருக்கும் பிராம்மணர்கள் எங்கள் வம்சத்தில் பிறந்தவர்களுக்கு பட் (கஎ)
டாபிஷேகம்செய்து வைப்பவர்களாயும், வேதத்திற்சொல்லப்பட்
டதர்மத்தை நடத்துமவர்களாயும் எப்பொழுது மிருக்கக்கடவர் (கஅ)
கள் "என்று வேண்டிக்கொண்ட அரசனைக்குறித்து மகாதவத்தை
யுடைய கதம்பர் " அப்படியே ஆகட்டும்" என்று சொன்னபிறகு
தர்மவான்களிற் சிறந்த வரசனும் தனது நகரத்தையடைந்தான். (ககூ)

இந்தக்கிராமம் அழகுள்ளதாய் வித்வான்களால் நிறைந்திருந்
தது. அவ்விதம் வித்வத்கோஷ்டி நிறைந்திருந்ததால் "கோஷ்டீ"
என்ற பெயரால் எப்பொழுதும் விளங்கி இருக்கிறது. (உய)

ஓ நாரத முனிவரே! அந்தக்ஷேத்திரமெங்கும் ராக்ஷஸர்கள்
விபீஷணருடைய உத்தரவுக்கு அடங்கினவர்களானதால் பீடிக்
கமாட்டார்கள். இதுவே பெரிய வாச்சரியம். (உக)

இந்த கோஷ்டீக்ஷேத்திர மகிமையை பிரியத்துடன் கேட்ட
மகாபாகவதரான உமக்கு நான் நன்றாய்த்தெரிவித்தேன். (உஉ)

இத்திருக்கோட்டியூர் மகிமையானது பொருளைத்தரும், யச
ஸைக்கொடுக்கும், ஆயுளைப்பெருக்கும், புண்ணியத்தையளிக்கும்
மிகவும் செல்வந்தரும், தரணியோடு விசும் பாளும் தன்மையைத்
தரும். (உங)

இந்ததீர்த்தமும் மற்றதீர்த்தங்களுக்குள் ஒப்பில்லாதது. க்ஷேத்
திரமும் மற்ற க்ஷேத்திரங்களுக்குள் உத்தமமானது. புண்ணியங்
களுக்குள் சிறந்தபுண்ணியம். மகாபாதகங்களையும் போக்கும். (உச)

𑌸𑌕𑌲𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌕𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑌮𑍍 ।
𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥௨௫॥

𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌘𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌷𑌡𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌵𑌹𑌾𑌨𑍍 ।
𑌯𑌃 𑌪𑌠𑍇𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑍇𑌦𑌪𑌿 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌯𑍁𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑌾𑌗𑌾𑌨𑍁𑌶𑍀𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌫𑌲𑌂 𑌤𑌦𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ॥௨௭॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌫𑌲𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾𑌨𑌫𑌲𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌪𑌦𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌚𑌿𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥௨௮

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇
𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑍇
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌪𑍁𑌰𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃
𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑍍

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍈𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑍃𑌷𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ।
𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑍋𑌗𑌮𑌾𑌃 ।
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍋𑌰𑍍𑌭𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹 ॥௧॥

𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃 ।
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌧𑍋𑌪𑌾𑌯𑌂 “𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃” ॥
𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌵𑌾𑌗𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌣𑍀 ॥ ॥௨॥

இந்த க்ஷேத்திர மாகாத்துமியம் சேழ்க்கும்பொழுதே செவிக்கினியது. அப்படியே மங்களத்திற்கும் மங்களத்தைத்தரும். ஸத்துவகுணத்தைத் தெளிவாய்த்தரும். (உரு)

ஸர்வபாபங்களேயும் போக்கி மங்களத்தைத்தரும் இந்த ஆறு அத்தியாயங்களேயும் எவன் படித்தாலும், கேட்டாலும், அவனுக்கு ஐசுவரியமும் ஆயுளும் புண்ணியமும் உண்டாகும். நிரந்தர (உகூ இ) மாய் பூமிதானம் செய்யுமவர்களுக்கு எந்தப்பயனே அந்தப்பலம் கிடைக்கும். அப்படியே ஸர்வ தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நாடிய பலமும் (உஎ) ஸகலதானபலமும் கிட்டுவதுடன் அவர்கள் சங்கையின்றிச் சடக்கெனச் சாது கோட்டியுட்கொள்ளப்படுவார்கள். (உஅ)

என்று பிர்மாண்ட புராணத்தில்
ஸநத்குமாரஸம்ஹிதையில்
புண்ணியக்ஷேத்ரப்பிரஸ்தாவத்தில்
ஸ்ரீ கோஷ்டீபுர மகிமையில்
ஆருவது அத்தியாயம்
பூர்த்தி பெற்றது

ஸ்ரீ ஸௌமியநாராயணாய நம:

திருக்கோட்டியூர் க்ஷேத்திர மகிமை.

ஸ்ரீபிர்மகைவர்த்தத்தில்சொல்லப்பட்டது.

ஸ்ரீஸூதபுராணிகர் சௌநகாதிரிஷிகளே நோக்கி, ஓ ரிஷிசிரோமணிகளே! திருக்கோட்டியூரின் மகிமையைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். முற்காலத்தில் ராதந்தரகல்பத்தில் இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் இரணிய கசிபுவின் உபத்திரவத்தால் அங்கங்கு மறைந்தனர். (கஇ)

ஒருகாலத்தில் எல்லாதேவர்களும் கோஷ்டீபுரத்தில் ஒன்று சேர்ந்து இரணியனுடையவதத்தின் உபாயத்தைக்குறித்து "எப்படிச்செய்யலாமென்று யோசித்துக்கொண்டிருக்கும் ஸமயத்தில் அசரீரிவாக்கொன்றுண்டானது. (ரு)

𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌧𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃! 𑌕𑌥𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌤𑌃! ॥
𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌭𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌹𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍁𑌰𑌮𑍍 । ॥௪॥

𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌾 𑌭𑍀𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌗𑌮𑌾𑌃! ।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌪𑍇 𑌸𑌾𑌹𑍇 ॥ ॥௫॥

𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌰𑌰𑌕𑍍𑌷 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥௫௧॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑍈𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇
𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃
𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌸𑍋𑌮𑌵𑌂𑌶𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 ।
𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌰𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥௧

𑌕𑌾𑌶𑍀𑌂 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌗𑌂 𑌚 𑌗𑌯𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌸𑌃 ।
𑌨𑍈𑌮𑌿𑌶𑌂 𑌚 𑌹𑌿𑌮𑌾𑌚𑌲𑌂 𑌨𑌰𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥ ॥௨॥

𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌥𑍁𑌰𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍

𑌅𑌹𑍋𑌬𑌿𑌲𑌂 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌯𑌦𑍁𑌗𑌿𑌰𑌿𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍍 ।
𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑍁𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌘𑌟𑌿𑌕𑌾𑌚𑌲𑌮𑍍 ॥ ॥௩॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌚 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥ ॥௫॥

"திக்பாலர்களே! தேவர்களே! இரணியன் வதத்தை நான் செய்யப்போகிறேன். பக்தனான பிரஹ்லாதனை முன்னிட்டு மகாஸுரனான இரணியனைக்கொல்லப் போகிறேன். தேவர்கள் (௬)
முதலிய எல்லோரும் பயமின்றி அவரவர்களிடங்களில் வஸிக்கலாம்" என்று சுபமான தேவதீர்த்தக்கரையில் நின்றுகொண்டு தேவகணங்களுக்கு நியமித்து அப்படியே பக்தர்களின் இடரைநீக்கும் ஷட்குணபூர்ணரான பகவான் தேவர்களையும் எல்லாஜனங்களை
யும் காத்தருளினார். (௭)

என்று பிர்மகைவர்த்தத்தில்
தீர்த்த காண்டத்தில்
ஸ்ரீகோஷ்டபுர மகிமையில்
முதலாவது அத்தியாயம்
பூர்த்தி பெற்றது.

ஸ்ரீ ஸௌமியநாராயணாய நம:

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

முற்காலத்தில் சந்திரவம்சத்திலுதித்த "புண்ணியநிதி" என்ற அரசன் சத்துருக்களால் பீடிக்கப்பட்டு தீர்த்தயாத்திரை செய்து
காலம் கழித்தான். (௧)

காசி, பிரயாகை, கயை, இவ்விடங்களெல்லாம் சென்று விஷயவைராக்கியத்தையு மடைந்தான். பிறகு நைமிசாரணியம், கிரித்துவாரம், வதரியாச்சிரமம், விருந்தாவனம், குருக்ஷேத்திரம், துவாரகை, அவந்திகை, அயோத்தியை, வடமதுரை, ஸ்ரீகூர்மம்,
வண்புருடோத்தமம், அகோபிலம், திருவேங்கடமலை, தர்மபுரி, (௫)
ஹரிக்ஷேத்திரம், காஞ்சீபுரம், ஸ்ரீமுஷ்ணம், சோளசிங்கபுரம், ஸ்ரீரங்கம், ஸ்ரீநிவாஸக்ஷேத்திரம், சங்கதீர்த்தம், திருக்கோடிக்காவல் (௬)
அர்த்தநாரீசுரம், கும்பகோணம், சுவேதகிரி, திருநாகேசுவரம், (௭)

कुम्भघोणं श्वेतगिरिं नागनाथं च शैलाचलम् ।
मध्यार्जुनं च गोमुक्तिं मयूरहरिं तथा ॥ ॥௬॥
श्वेतारण्यं च मायूरं रुद्रकादिशिवसेवितम् ।
छायारण्यं वेदवनं श्रीवाञ्छ्यं कमलालयम् ॥ ॥௭॥
सत्याद्रिं च वृषाद्रिं च सेतुं स्नात्वा समाहितः ।
गोष्ठीपुरं देवतीर्थे स्नात्वा सम्प्रियानतः ॥௮
ध्यात्वा नारायणं देवं हृदिस्थं देवमीश्वरम् ।
शङ्खचक्रगदापद्मशार्ङ्गिणं वनमालिनम् ॥ ॥௯॥
श्रीवत्सकौस्तुभोरस्कं वैजयन्त्या विराजितम् ।
पीताम्बरधरं देवं किरीटमकुटोज्ज्वलम् ॥ ॥௧௦॥
नीलमेघमुदाराङ्गं दिव्यपुष्पैरलङ्कृतम् ।
ध्यात्वा देवं नमस्कृत्य कैङ्कर्यं च चकार सः ॥௧௧॥
प्रासादवप्रं संस्कृत्य विमानं गोपुरं तथा ।
दीर्घायामं मण्डपं कृत्वाऽप्युत्सवार्थं चकार सः ॥௧௨॥
ब्रह्मोत्सवं तथा कृत्वा नित्योत्सवमतः परम् ।
एवं कृत्वा पुण्यनिधी राज्यं कृत्वाऽयुतं समाः ॥
शत्रूणां च तथा मन्युं बाधं कृत्वा महायशाः
विष्णोः पदं जगामाशु पुनरावृत्तिवर्जितम् ॥ ௧௪ ॥
गोचर्ममात्रभूमिं तु गोष्ठीशस्य प्रयच्छति ।
सार्वभौमत्वमाप्नोति सर्वलोकाधिकस्सदा ॥ ॥௧௫॥
आमन्त्र्य जनं वाऽपि छत्रं वाऽपि प्रयच्छति ।
महदैश्वर्यमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ॥௧௬॥
दक्षिणं देवदेवस्य मठं वा यः प्रयच्छति ।
विमुक्तः सर्वपापेभ्यः सर्वलोकाधिपो भवेत् ॥௪௭॥
उद्यानं कारयेद्यस्तु गोष्ठीपुरं नरोत्तमः ।
धनैश्वर्यमतुलं लब्ध्वा सुखं चाक्षयमश्नुते ॥௧௮॥

ஸைந்தவம், மத்தியார்ச்சுனம் (திருவிடை-மருதூர்) கோமுத்தி,
மலந்தூரம், சுவேதாரண்யம் (திருவெண்காடு) ஏகாதசருத்திர (௬)
ஸேவிதமான மாயூரம், சாயர்வனம், (திருநிழல்காடு) வேதாரண்
ணியம், ஸ்ரீவாஞ்சியம், திருவாரூர், திருமெய்யம், அழகர்கோவில் (௭)
இந்தக்ஷேத்திரங்களெல்லாம் சென்று, நியமத்துடன் ஸேதுவிலும்
ஸ்நாநம் செய்து, திருக்கோட்டியூரில் தேவதீர்த்தத்தில் விதிப்
படி ஸ்நாநம்செய்து, எங்குமுளனாய், ஏழுலகுக்கும் நாதனாய் வண் (௮)
புகழ்நாரணனாய் விளங்குகிறவனும் உலகத்தினகத்தனாய் பிரகா
சிக்குமவனும், ஈசனாய் சங்கு வில் வாள் தண்டு சக்கர மேந்தினவ (௯)
னும், துளஸீ மாலையணிந்தவனும், ஸ்ரீவத்ஸமறுவாலும் கௌஸ்து
பமணியாலும் விளங்கிய திருமார்பையுடையவனும், வைஜயந்தி
மாலையால் அலங்கரிக்கப்பட்டவனும், பீதகவாடையுடையனாய்ப்பிர
காசித்தும் கிரீடத்தோடுச்சேர்ந்த திருமுடியுடையவனும், கருமுகில் (௧௰)
திருநிறத்தவனாய், உதாராவயவனாய், செவ்வேயிட்ட திருமண்
காப்புனல் அலங்கரிக்கப்பட்டுமுள்ள ஸ்ரீகோஷ்டீநாதனை தியா
னித்து நமஸ்கரித்து கைங்கரியமும் செய்தான், (௧௧)

முதலில் தளத்தை யலங்கரித்து விமானத்தையும் கோபுரத்
தையும் பரிஷ்கரித்து, உத்ஸவத்திற்காக லீலாமண்டபமும் கட்டி
வைத்தான். (௧௨)

அப்படியே பிர்மோத்ஸவமும் நித்தியோத்ஸவமும் நடத்தி
வைத்து அந்தப்புண்ணியநிதி என்ற அரசன் சத்துருஜயம் செய்து
ராஜ்யத்தைப் பதினாயிரமாண்டு ரக்ஷித்து பெரும்புகழ் பெற்று
அந்தமில்பேரின்பமான நாரணனுலகை நண்ணினான். (௧௪)

இந்தகோஷ்டீ நாதனுக்கு கோசர்ம மாத்திரமாவது (பசுவி
ன்தோலளவு) பூமியைக்கொடுக்கிறவன் எல்லோருக்கும் மேலாய்
சக்கிரவர்த்தியாவன். சாமரமாவது குடையாவது ஸமர்ப்பிக்கும
வன் சங்கையின்றிப் பெருஞ்செல்வமடைவன். ஸ்ரீகோஷ்டீநாத
னுக்கு ஆபரணமாவது மாலையாவது ஸமர்ப்பிக்குமவன் ஸர்வ பாப
விமுக்தனாய் உலகமெல்லாமாள்வான். கோஷ்டீபுரத்தில் ஸ்ரீநார (௧௭)
ணனுக்கு நந்தவனஞ் செய்துவைக்குமவன் எண்ணிலாத பெருஞ்
செல்வமுற்று அளவிலாவின்பத்தையுடைவன். ஸ்ரீகோஷ்டீநாத (௧௮)

ஸக்ருத்ஸ்நாநம் ப்ரயத்நேந கோஷ்டீபுரஸ்ய பார்ஶ்வத: ।
ஸ்நாநமேதம் ப்ராப்ய ந புநர்ஜாயதே நர: ॥ ॥௧௯॥

ஸக்ருந்மாத்ராபி தாமேத்ய கோஷ்டீபுரஸ்ய பூர்வத:
மஹாபாதகயுக்தோऽபி முச்யதே நாத்ர ஸம்ஶய: ॥ ॥௨௦॥

ஏவம் காரயேதாऽபி பாரயேத்³வாபி யோ நர: ।
ஸ விஷ்ணுபத³மாப்நோதி ஸர்வக்லேஶாநுவிரம் ததா ॥௨௧
ஏவம் ஸ: பதிதோऽபி விஷ்ணுஸாயுஜ்யமாப்நுயாத் ॥௨௧॥

இதி ஶ்ரீப்³ரஹ்மகைவர்தே
த்ருதீயகாண்டே
ஶ்ரீ கோஷ்டீமாஹாத்ம்யே
த்³விதீயோऽத்⁴யாய:
ஸம்பூர்ண: ॥

ஶ்ரீமத்³ராமாநுஜார்யாயதை³வதாய தயாவதே ।
ஸௌம்யநாராயணாயார்ய கோஷ்டீபூர்ணாய மங்க³ளம் ॥
ஸர்வேஷாம் ஶர்மதம் ஸததந்தநோது ॥

ஸ்ரீபட்டர் அருளிச்செய்த
கோஷ்டீஸ்தவ: ॥

யத்ராஸ்தாயி பரம் ப்³ரஹ்மஸ்வபிதா நீதே தஶ்ருதாஜ்ஞயா
தேதேஷு தேவஸ்து ஸர்வே தயூஸ்திதிஜந்ஷம் கோஷ்ட்யாஹ்வயே
யாமிநி । கோவிந்தம் நரகஸ்ய நாஶநமஹம் ஸ்தோஷ்யே கு-
ணாந்யூர்மியம் லக்ஷ்மீஹ்ருத்யதமம் மஹீப்ரியதமம் ஶ்ரீஸௌம்யநா-
ராயணம் ॥ ॥௧॥

னுக்கு முன்னில் ஒருவனுக்காவது அன்னமிட்டால் பவானு
டைய ஆராதன பலத்தைப்பெற்று பிறவித்துயரறுப்பன். ஸ்ரீகோ (ககூ)
ஷ்டீசனுடைய ஊரில் ஒரு ராத்திரியாவது வஸிக்குமவனுக்கு
மகாபாவங்கள் லக்ஷக்கணக்காயிருந்தாலும் நிச்சயமாய் நிவர்த்தி
யாகும். எவன் இந்த கோஷ்டீமகிமையை எழுதச்செய்தாலும்(உ0)
படிக்கச்செய்தாலும் அவன் இவ்வுலகமாண்டு பின்னும் வானுல
காள்வன். இதை எழுதுமவனும் படிக்குமவனும் எங்குமுளனான(உக)
வெம்பெருமானுடன் இன்பம் நாளுமெய்துவன். (உகஇ)

என்றுபிர்மகைவர்த்தத்தில்
தீர்த்தகாண்டத்தில்,
திருக்கோட்டியூர்மகிமையில்
இரண்டாவதுஅத்தியாயம்
பூர்த்திபெற்றது.

ஸ்ரீஸௌமியநாராயணாய நம:

ஸ்ரீராமானுஜாசார்யரின் ஆசார்யரான திருக்கோட்டியூர் நம்பி
யின் தெய்வமாய் கருணைமிக்குள்ள கோஷ்டீநாதனான ஸ்ரீஸௌமி
நயாராயணனுக்கு மங்களமுண்டாவதாக.

எல்லோருக்கும் மங்களமுண்டாகுக

ஸ்ரீகோஷ்டீஶஸ்தவ: ।

பரிஸரஹ்வி யஸ்யா: பாபநபஸ்வத்தாயா
ப்ரவஹதி மணிமுக்தா நாம காசவிஸ்ரவந்தீ ।
பரமபுருஷவிஹ்ருதிம் ஸாவயந்தீஹ கோஷ்டீ
ப்ரதிகயதி முதம் ந: ப்ரஸநாதமூர்த்யா ॥ ॥ உ ॥

ஸ்நாத்வா நித்யம் விபந்யஸரஸ: பாயஸி த்ருக்தபாம்ஸ:
ஶக்தாஸ்ஸர்வா ஸதகப்ஸமோது ஸம்ஹ்ருதாலோகஸாரா: ।
ஆஸே யஸ்யா த்ருஷ்டதரமதிஸ்ஸௌம்யநாராயணாக்யம்
ப்ரத்யாநாயம் ஹஜதி பவஸந்ஸாம் ப்ரீம் நளமி கோஷ்டீம் ॥ ௩ ॥

ஸ்ரீகோஷ்டீஸ்தவ: ।

யத்பீயேஷு ப்ரதிக்ருஹபவநிவேதிகாரத்நராஶி
ஸேவாஹோதோஸ்ஸாரஸயியாம் ஸௌம்யநாராயணஸ்ய ।
ஶ்ருதஶ்ருஷ்யம் ஹஜதி ஸந்த்ருஶாம் ஸோயஸ்வஞ்ஞாநநாநாம்
ஸா கோஷ்டீ நஸ்ஸர்வயதி நியிஸம்வதாம் ராஜயாநீ ॥ . ॥ ச ॥

கஷ: வஷராஜகோஃஜவஷ்யுத்யதைக்ஷவத
ஶௌரே: வாணிதயாரவிந்தவியஸவதாதஸ்ரீஜஷ: ।
யத்க்ஷாரகதம்பகே வரிணகேதஶ்ருத்யக்ஷரோஶ்வமே
ஹம்ஸா: கோககதாத்யா ஹரதிமேகோஷ்டீவர்யீநஸ்ய ॥

வாதேந ப்யயநாந்தவ்யதிஹதிம் வாயோமியேஸ்நதீ
தத்தாநந்தவரம்வரா ப்ரதிதிநம் தேஹேந கேகாவதாம் ।
காவித்வத்ருஹாநதவரிணதிஶ்ருதஶ்விவாஹஷணம்
கோவீநாம் கலாமாவிகா விஜயதே கோஷ்டீவராநாம்கியா ॥

மாயாஸ்தா: கவிகேவரிணா விரசிதா யாஸ்ஸௌம்யநாராயணே
மாயக: ஸ்வரஹேதவேதநவரா மதுவர்காதாஜநா: ।
யத்ராத்யாநவதாக்ருஹேஷத்ருஷதாவ்யாதத்ரதாம்ஃதே
தாம் கோஷ்டீவஹாய வமிரஸவிதாம் காரோவதேதவேதவே ॥

ஶேதே யஸ்யாரமயந: ஸ்ரீவதியத்நிதிவ்யே
தேதத்வம் க்ருஹணு திஶி நரஹரிதத்ருஶ்யதே தக்ஷிணஸ்யாம் ।
மாதேவதக்ஷ:காரஜலிவமேஸ்தஸ்ய ஹிதலந்தீவ்யாம்
ஸா வமிவராஸாஹ்லாவி விஜயதே ஸௌம்யநாராயணஸ்ய ॥ அ ॥

கோஷ்டீவமிணமராவஸதிகாமகோ யாம் மஶஸ்தா
ஸேதிவா நாதயாம் காவேவி வதநீவமராமேத்ரயஞகாதா
ரமாம் । ஸ்ரீமாநந்தஜவயீவகார தயயா ராமாநஜாவ்யாந்நி
ஸ்தாம் கோஷ்டீநமரீம் விஹாய ஶரணம் நாந்யா: வர்யம்
மந்தேஹ ॥ ॥ கூ ॥

ஸ்ரீ கோஷ்டீஸ்தவ: ।

ப்ரத்யாப்யாதஸௌராஜீவேக்ஷணா ரமா வக்ஷோரவிந்த ஸ்ரீயா
ப்ரத்யாதிஷ்ட கௌஸ்துப தீப்ரணயிநம் கோஷ்டீபுராதீஶ்வரம் ।
ஸர்வஸ்வம் மமஸாரகாரணவரம் ஸௌந்தர்யஸந்தோஹிதம்
மஹேந்த்ர கம்பந பவித்ரமேஷம் ஶரதக்ஷயாவிஹாராங்கணம் ॥ ௧0 ॥

ஸ்ரீ ஸௌம்ய நாராயணாய நம: ॥

ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீ கோஷ்டீஶாஷ்டோத்தரஶத நாமாவலி: ॥

ஓம் ।
க்ஷீராப்திநாதாய நம: ।
பரேஶாய நம: ।
தேவதேவாய நம: ।
ஜகத்பதயே நம: ।
பகவதே நம: ।
விஶ்வாத்மநே நம: ।
ப்ரஸந்நவதநாய நம: ।
ஶுத்தாய நம: ।
ஶேஷஶயநாய நம: ।
ஶயநோத்திதாய நம: ।
சத்ரதீப்ததேஜஸாய நம: ।
தேவேஶாய நம: ।
ஜகதாதாராத்மநே நம: ।
விஷ்ணவே நம: ।
மஹாத்மநே நம: ।
ஜகந்நாதாய நம: ।
ஜகந்நயாய நம: ।
ஜகதாதாராய நம: ।
தேவதேவாய நம: ।
ஜகத்பதயே நம: ।
ஜநார்தநாய நம: ।
ஸர்வஸத்வாய நம: ।
நாராயணாய நம: ।
ஹரயே நம: ।
ஸர்வாத்மநே நம: ।
ஸர்வயோநயே நம: ।
ஸர்வகாய நம: ।
ஸர்வஸாக்ஷிகாய நம: ।
ஸர்வஸ்வதந்த்ராய நம: ।
ஸர்வாத்மகாய நம: ।
விஶ்வாய (விஶ்வதேஹாய) நம: ।
விஶ்வாத்மநே நம: ।
விஶ்வாதீதாய நம: ।
ஜகத்குரவே நம: ।
நரஹரயே நம: ।
ஹரயே நம: ।
ப்ரபவே நம: ।
ஸ்ரீமதே நம: ।
ப்ரஹ்லாதப்ரீதிகாரிணே நம: ।

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌶𑌾𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑌨𑌾𑌮𑌾𑌵𑌳𑌿𑌃 ।

𑌉𑌗𑍍𑌰𑌤𑍇𑌜𑌸𑍇 𑌨𑌮𑌃 । [𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑍋𑌨𑍍𑌮𑍁𑌵𑌾
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌹𑌨𑌨𑍋𑌨𑍍𑌮𑍁𑌵𑌾𑌯
𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑌶𑌾𑌯𑌿𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
[illegible]𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌗𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌕𑌦𑌂𑌬𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌨𑌰𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌮𑌹𑌾𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌶𑌾𑌯𑌿𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑌤𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌵𑍇
𑌇𑌂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌇𑌂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌰𑌾𑌧𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌇𑌂𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑍂𑌮𑌿𑌨𑍀𑌳𑌾𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌾
𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌸𑍍𑌮𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌉𑌦𑌾𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑌿𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌕𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌮𑌨𑍍𑌮𑌥𑌮𑌨𑍍𑌮𑌥𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌮𑍁𑌨𑌿𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌅𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌦𑍈𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌾𑌯
𑌮𑌣𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌦𑍀𑌤𑍀𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌯
𑌕𑌦𑌂𑌬𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌭𑍋𑌗𑌿𑌶𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌦𑍈𑌵𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌲𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌤𑌟𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌦𑍇𑌵𑌰𑌕𑍍𑌷𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌰𑌕𑍍𑌷𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
[illegible]𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌗𑌦𑌾𑌪𑌦𑍍𑌮𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑍇
𑌵𑌨𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍋𑌰𑌸𑍍𑌕𑌾𑌯
𑌵𑍈𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌯
𑌪𑍀𑌤𑌾𑌂𑌬𑌰𑌧𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌶𑌾𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑌨𑌾𑌮𑌾𑌵𑌲𑌿𑌃 ।

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌕𑍇𑌯𑍂𑌰𑌭𑍂𑌷𑌾𑌢𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌨𑍀𑌲𑌮𑍇𑌘𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌉𑌦𑌾𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌾𑌯
𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍋𑌪𑌸𑍁𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌸𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌹𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌸𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌵𑌹𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌦𑌯𑌾𑌵𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌹𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌸𑌮𑍇𑌤𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃

திருக்கோட்டியூர் திவ்வியதேச விஷயமாய் ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த பாசுரங்கள்.

முதலாயிரம் பெரியாழ்வார் திருமொழி முதற்பத்து
முதலாவது திருமொழி முதற்பாட்டு
கலிவிருத்தம்.

வண்ண மாடங்கள்சூழ், திருக்கோட்டியூர்
கண்ணன் கேசவன், நம்பிபிறந்தனில்,
எண்ணெய் சுண்ண மெதிரெதிர்தூவிட,
கண்ணன் முற்றம், கலந்தளறாயிற்றே. (க)

மேற்படி பத்தாவது பாட்டு.

செங்நெலார் வயல் சூழ், திருக்கோட்டியூர்,
மன்னு நாரணன், நம்பிபிறந்தமை,
மின்னுநூல், விட்டுசித்தன் விரித்த, இப்
பன்னுபாடல் வல்லார்க், கில்லை பாவமே.

மேற்படி பெரியாழ்வார் திருமொழி உ-வது பத்து
சூ-வது திருமொழி உ-வது பாசுரம்.
கலித்தாழிசை.

கொங்குங் குடந்தையும், கோட்டியூரும் பேரும்,
எங்குந்திரிந்து, விளையாடுமென்மகன்,
சங்கம் பிடிக்கும், தடக்கைக்குத்தக்க நல்
லங்கமுடையதோர் கோல்கொண்டுவா, அரக்குவழித்
தோர் கோல் கொண்டுவா.

மேற்படி பெரியாழ்வார் திருமொழி ச-வது பத்து ச-வது திருமொழி

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

நாவகாரியஞ் சொல்லிலாதவர், நாடொறும் விருந்தோம்புவார்,
தேவகாரியஞ்செய்து, வேதம்பயின்றுவாழ் திருக்கோட்டியூர்
மூவர்காரிய முந்திருத்தும், முதல்வனைச்சிந்தியாத, அப்
பாவகாரிகளைப்படைத்தவ,னெங்ஙனம்படைத்தான்கொலோ.

குற்றமின்றிக்குணம்பெருக்கிக், குருக்களுக் கனுகூலராய்,
செற்றமொன்றுமிலாத,வண்கையினர்கள்வாழ் திருக்கோட்டியூர்.
துற்றியேழுலகுண்ட,தூமணிவண்ணன்றன்னைத்தொழாதவர்.
பெற்றதாயர்வயிற்றினைப்,பெருநோய்செய்வான்பிறந்தார்களே.

வண்ண நன்மணியும் மரதகமுமழுத்தி, நிழலெழும்
திண்ணைசூழ் திருக்கோட்டியூர், திருமால்வன் திருநாமங்கள்,
எண்ணக்கண்டவிரல்களா, லிறைப்பொழுது மெண்ணகிலாது போய்
உண்ணக்கண்டதம்மூத்தைவாய்க்குக்,கவளமுந்துகின்றார்களே

உரகமெல்லணையான்கையி, லுறைசங்கம்போல்மடவன்னங்கள்
நிரைகணம்பரந்தேறும், செங்கமலவயல் திருக்கோட்டியூர்,
நரகநாசனைநாவிற் கொண்டழையாத, மானிடசாதியர்,
பருகுநீருமுடுக்குங் கூறையும், பாவஞ்செய்தன தான்கொலோ.

ஆமையின் முதுகத்திடைக் குதிகொண்டு,தூமலர்சாடிப்போய்,
தீமைசெய்திளவாளைகள் விளையாடுநீர்த் திருக்கோட்டியூர்,
நேமிசேர் தடங்கையினானை நினைப்பிலாவலி நெஞ்சுடை,
பூமிபாரங்களுண்ணுஞ் சோற்றினைவாங்கிப் புல்லைத்திணிமினே.

பூதமைந்தொடுவேள்வியைந்து, புலன்களைந்து பொறிகளால்,
ஏதமொன்றுமிலாத, வண்கையினார்கள் வாழ்திருக்கோட்டியூர்,
நாதனைநரசிங்கனை, நவின்றேத்துவார்களுழக்கிய,
பாததூளிபடுதலா, லிவ்வுலகம் பாக்கியம் செய்ததே. (6)

குருந்தமொன்றொசித்தானொடும் சென்று, கூடியாடிவிழாச்செய்து,
திருந்துநான்மறையோ, ரிராப்பகலேத்திவாழ் திருக்கோட்டியூர்,
கருந்தடமுகில் வண்ணனைக் கடைக்கொண்டுகை தொழும் பத்தர்கள்
இருந்தவூரிலிருக்குமானிட,ரெத்தவங்கள் செய்தார் கொலோ

நளிர்ந்தசீலன் நயாசல, னபிமானதுங்கனை, நாடொறும்
தெளிந்தசெல்வனைச்சேவகங்கொண்ட;செங்கண்மால்திருக்கோட்டியூர்
குளிர்ந்துறைகின்ற,கோவிந்தன்குணம்பாடுவாருள்ளநாட்டினுள்
விளைந்ததானியமு, மிராக்கதர்மீதுகொள்ள கிலார்களே. (8)

கொம்பினார்பொழில்வாய்க்குயிலினம்கோவிந்தன்குணம்பாடுசீர்
செம்பொனார்மதிள்சூழ்,செழுங்கழணியுடைத்திருக்கோட்டியூர்
நம்பனைநரசிங்கனை, நவின்றேத்துவார்களைக் கண்டக்கால்,
எம்பிரான்றனசின்னங்க, ளிவரிவரென்றாசைகள் தீர்வனே. (9)

காசின்வாய்க்கரம் விற்கிலும், கரவாது மாற்றிலி சோறிட்டு,
தேசவார்த்தை படைக்கும், வண்கையினார்கள் வாழ் திருக்கோட்டியூர்,
கேசவாபுருடோத்தமா, கிளர்சோதியாய் குறளாவென்று,
பேசுவாரடியார்க, ளெந்தம்மைவிற்கவும் பெறுவார்களே. (10)

சீதநீர் புடைசூழ், செழுங்கழணியுடைத் திருக்கோட்டியூர்,
ஆதியானடியாரையு, மடிமையின்றித் தொழுவாரையும்,
கோதில்பட்டர் பிரான், குளிர்புதுவை மன்விட்டுசித்தன்சொல்
ஏதமின்றியுரைப்பவ ரிருடீகேசனுக்காளரே. (11)

திருமங்கை மன்னன் அருளிச்செய்த

பெரிய திருமொழி ௯-வது பத்து ௰-வது திருமொழி

ஆசிரியத்துறை

எங்களெம்மிறை யெம்பிரா, னிமையோர்க்கு நாயகன், ஏத்தடியவர்
தங்கள் தம்மனத்துப்பிரியாதருள் செய்வான், [கொளி,
பொங்குதண்ணருவிபுதம்செய்யப், பொன்களேசிதறுமிலங்
செங்கமலமலரும், திருக்கோட்டியூரானே. (1)

எவ்வநோய்தவிர்ப்பா, னெமக்கிறை யின்னகைத்துவர்வாய்
செவ்விதோயவல்லான், திருமாமகட்கினியான், [நிலமகள்
மௌவல் மாலைவண்டாடும்,மல்லிகை மாலையோடு மணந்துமா
தெய்வநாறவரும், திருக்கோட்டியூரானே. [ருதம் (2)

வெள்ளியான் கரியான், மணி நிறவண்ணன் விண்ணவர் தமக்
[கிறை, எமக்
கொள்ளியானுயர்ந்தா, னுலகேழு முண்டு மிழந்தான்,
துள்ளுநீர்மொண்டுகொண்டு, சாமரைக்கற்றை சந்தனமுந்திவந்
தெள்ளுநீர் புறவில், திருக்கோட்டியூரானே. [தசை (3)

ஏறுமேறியிலங்கு, மொண்மழுப்பற்று மீசைற்கிசைந்து,உடம்பி
கூறுதான் கொடுத்தான், குலமாமகட்கினியான், [லோர்
நாறுசெண்பகமல்லிகை மலர்புல்கி, யின்னிளவண்டு, நன்னறும்
தேறல் வாய்மடுக்கும், திருக்கோட்டியூரானே. (4)

வங்கமா கடல்வண்ணன், மாமணிவண்ணன்விண்ணவர்கோன்,
தொங்கல் நீண்முடியான்,நெடியான் படிகடந்தான்,[மதுமலர்த்
மங்குல்தோய் மணிமாடவொண்கொடி, மாகமீதுயர்ந்தேறி,
திங்கள் தானணவும், திருக்கோட்டியூரானே. [வானுயர்,(5)

காவலனிலங்கைக்கிறை கலங்கச், சரஞ்செலவுய்த்து மற்றவன்
ஏவலம் தவிர்த்தா, னென்னையாளுடை யெம்பிரான்,
நாவலம்புவி மன்னர்வந்துவணங்க, மாலுறைகின்ன திங்கெண,
தேவர் வந்திறைஞ்சும், திருக்கோட்டியூரானே. (6)

கன்றுகொண்டு விளங்கனியெறிந்து, ஆனிரைக்கழிவென்று மா
நின்றுகாத்துகந்தான், நிலமாமகட் கினியான், [மழை
குன்றின் முல்லையின்வாசமும், குளிர்மல்லிகை மணமுமளைந்து,
தென்றல் வந்துலவும், திருக்கோட்டியூரானே. [இளந், (7)